

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ
วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร
Factors Relating to Satisfaction of the Course Participants
Subjects Carved, Banana Leaves and Flowers Case Study:
Vocational Training Center, Bangkok

คัมภีร์ พิศดาร

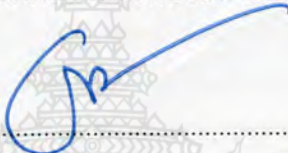
KAMPEE PHITSADAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2561

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตร
วิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพ
กรุงเทพมหานคร
ชื่อ นามสกุล คัมภีร์ พิศดาร
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ธนภพ โสตรโยม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ ก่ออารีโย)

.....กรรมการ
(ดร.ธนภพ โสตรโยม)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2562

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร
ชื่อ นามสกุล	คัมภีร์ พิศดาร
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยรวม พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ผลการวิจัยพบว่า ด้านอายุ การศึกษาชั้นสูงสุด อาชีพ รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กัน ส่วนด้านเพศ สถานภาพ แหล่งข่าวในการสมัครเรียน และช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ ผู้เข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ศูนย์ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร

Thesis Title	Factors Relating to Satisfaction of the Course Participants Subjects Carved Banana Leaves and Flowers Case Study : Vocational Training Center, Bangkok
Author	Kampee Phitsadan
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) the satisfaction of the training course of carved flowers and banana leaves, and 2) the relationship between personal satisfaction in training courses of carved flowers and banana leaves. The samples the participants enrolled courses and spent about 80 hours in the Vocational Training Center, Bangkok 10, 300 engines used in the questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and the Chi-Square data were analyzed using a computer program.

The results showed that: 1) Satisfaction of the participants in the training courses of study and work, carved banana flower overall and participants were satisfied. The high level was the first two items in order from most to least find that the side, with the highest average was the instructor and They followed by the courses and subjects offered. The resources were for teaching and the average minimum was the educating and the environment. and 2) The relationship between the individual factors of the respondents were satisfied with the training course of carved flowers and banana leaves. The results showed that age, education, occupation, income, up to a month. The correlation between the gender status, source of admission and choose a date range no relationship. The statistical significance level. 05.

Keywords: satisfaction, participant, study of carved, flowers and banana leaves, Vocational Training Center Bangkok

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนรินทร์ ประพันธ์พัฒน์ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กีอาริโอ กรรมการสอบ และดร.ธนภพ ไสตรโยม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่มีความกรุณาสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำแนะนำในงานวิจัย พร้อมทั้งชี้แนะหลักการทฤษฎี แนวคิด และให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องต่าง ๆ งานงานวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้จนประกอบขึ้นมาเป็นงานวิจัยฉบับนี้ได้ ขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ดูแลผู้วิจัยมาเป็นอย่างดี ที่นอกจากจะให้โอกาสทางการศึกษาแล้ว ยังเป็นกำลังใจสำคัญเสมอมา ขอบพระคุณผู้ร่วมตอบแบบสอบถามทุกท่านที่มีส่วนร่วมในครั้งนี้ และสุดท้ายขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเสมอมา ผลประโยชน์อันใดที่พึงจะเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ผู้มีพระคุณของผู้วิจัยทุกท่าน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจในเรื่องนี้ ซึ่งหากงานวิจัยนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดนั้นไว้แต่เพียงผู้เดียว

คัมภีร์ พิศดาร

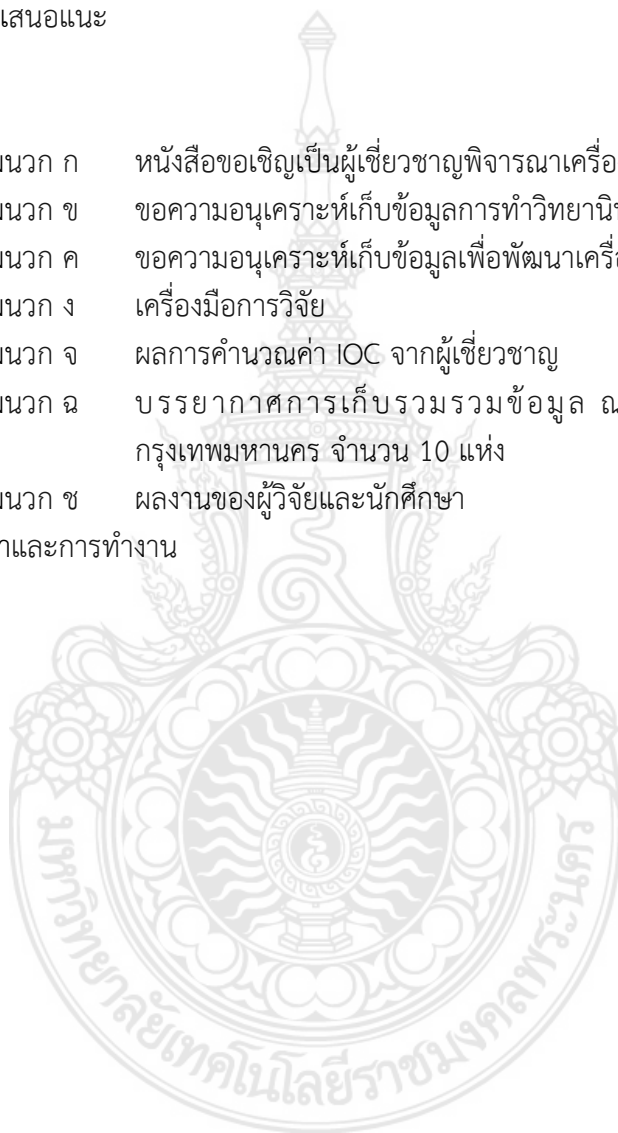

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา	4
1.5 นิยามศัพท์	5
1.6 สมมติฐาน	6
1.7 กรอบแนวความคิด	7
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
3.2 เครื่องมือที่ใช้	45
3.3 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	46
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	49
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4.2 การอภิปรายผล	92

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	100
5.1 สรุปผล	101
5.2 ข้อเสนอแนะ	103
เอกสารอ้างอิง	105
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก	หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
ภาคผนวก ข	ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์
ภาคผนวก ค	ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
ภาคผนวก ง	เครื่องมือการวิจัย
ภาคผนวก จ	ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ
ภาคผนวก ฉ	บรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ ศูนย์ฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง
ภาคผนวก ช	ผลงานของผู้วิจัยและนักศึกษา
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	146
	156

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	จำนวนผู้สมัครเรียนหลักสูตรระยะสั้น ของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ ในปี พ.ศ. 2556-2560	3
3.1	จำนวนประชากร ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผู้เข้าอบรมฝึกอาชีพทั้ง 10 ศูนย์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน 2561	43
3.2	จำนวนประชากร ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผู้เข้าอบรมฝึกอาชีพทั้ง 10 ศูนย์ จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างในแต่ละศูนย์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน 2561	44
4.1	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	49
4.2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	50
4.3	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาชั้นสูงสุด	50
4.4	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ	50
4.5	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	51
4.6	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	51
4.7	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งข่าวในการสมัครเรียน	52
4.8	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงวันที่เลือกเรียน	52
4.9	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยรวม	53
4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	53
4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านผู้สอน	55
4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	56
4.13	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้จำแนกรายด้าน	58
4.15	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	58
4.16	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน	59
4.17	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	60
4.18	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	61
4.19	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้จำแนกรายด้าน	62
4.20	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	62
4.21	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน	63
4.22	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	64
4.23	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.24	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน	66
4.25	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	67
4.26	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุดกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน	67
4.27	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	68
4.28	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุดกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	69
4.29	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน	70
4.30	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	71
4.31	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน	71
4.32	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	72
4.33	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.34	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน	74
4.35	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	75
4.36	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน	76
4.37	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	77
4.38	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	78
4.39	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือนกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน	79
4.40	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	80
4.41	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน	81
4.42	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	82
4.43	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	83

สารบัญภาพ

ภาพที่

1.1 กรอบแนวความคิด

หน้า

7

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาการแข่งขันอย่างรุนแรงในตลาดโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว มีผลให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลงไป การขยายตัวของบริการและภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ทำให้มีความต้องการแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น การเร่งพัฒนาคน เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นผลให้การผลิตกำลังคนไม่ได้มาตรฐานขาดทักษะ และไม่เพียงพอที่จะไปประกอบอาชีพ ดังนั้นประเด็นปัญหาการขาดศักยภาพด้านแรงงานเป็นประเด็นที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน จากแผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. 2560-2564) ที่มีนโยบายแก้ปัญหาด้านการมีงานทำ การพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพิ่มศักยภาพและเชื่อมโยงการพัฒนาฝีมือแรงงานกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานให้สามารถขึ้นนำการฝึกอบรม และการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงแรงงาน, 2560)

การผลิตกำลังคนและคุณภาพของคน เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการแข่งขันอย่างแท้จริงของการพัฒนาประเทศ กลยุทธ์ในการพัฒนาคนให้ได้ผลดีในระยะยาว ควรมุ่งเน้นการพัฒนาคนจากภายในสู่การพัฒนาภายนอกคือ การพัฒนาจิตใจเพื่อสร้างแรงจูงใจให้คนมีเป้าหมายในชีวิตที่เขาต้องการประสบความสำเร็จ แรงจูงใจจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้มนุษย์เกิดความต้องการและผลักดันให้มุ่งไปสู่เป้าหมาย เพื่อตอบสนองกับความต้องการนั้น มนุษย์จะค้นหาตัวเอง กำหนดเป้าหมายในชีวิต และกำหนดแนวทางไปสู่เป้าหมาย หาความรู้เอง พัฒนาทักษะด้วยตนเอง ได้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560- 2564) ที่มุ่งพัฒนาคนโดยเน้นการพัฒนาแบบองค์รวม ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา สร้างโอกาสและพัฒนาระบบการเรียนรู้ให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น สามารถเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองและพึ่งตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจให้เกิดผลดี และเป็นประโยชน์มากที่สุด ทั้งต่อตนเองและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

แรงจูงใจยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียน เพราะสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจ มีความพยายามในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนทราบระดับความสามารถ และความถนัดที่มีอยู่ และใช้อย่างเต็มที่เพื่อให้ประสบความสำเร็จ ในโลกแห่งการเรียนรู้อันไม่มีที่สิ้นสุดนี้ คนทุกเพศทุกวัย ทุกวิชาชีพต่างก็หาข้อมูลความรู้ใหม่ ๆ ใส่ตัวตลอดเวลา สำหรับเด็กการศึกษาเป็นการเตรียมอนาคตที่ดีสำหรับตนเอง สำหรับผู้ใหญ่เน้นการศึกษาหาความรู้อยู่เสมอทำให้คุณภาพชีวิตและหน้าที่การงานดีขึ้น ส่วนคนชราการศึกษาหาความรู้ทำให้การดำรงชีวิตอยู่อย่างมีชีวิตชีวาและมีคุณค่า แสดงให้เห็นว่าบุคคลในแต่ละวัยมีความต้องการที่แตกต่างกัน และมีแรงจูงใจที่จะไปยังเป้าหมายในชีวิตที่

แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ให้แก่ประชาชนทุกคน โดยจัดการศึกษาตลอดชีวิตขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย และยังส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เช่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถานประกอบการ องค์กรเอกชน ไม่ใช่เฉพาะในส่วนของรัฐเท่านั้น (ไพศาล, 2554)

การจัดฝึกอบรมเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษานอกระบบรูปแบบหนึ่ง และมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เป็นการให้การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับทุกคน ไม่มีการจำกัดอายุ และวุฒิการศึกษา ดังนั้นความสนใจของผู้เรียนจึงมีความหลากหลาย ฉะนั้นองค์กรหรือสถาบันที่จัดการศึกษานี้จะต้องพยายามยืดหยุ่น เพื่อที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความหลากหลายของผู้เรียน ในส่วนของการฝึกอาชีพระยะสั้นนั้น สามารถจัดได้ทุกสภาพการณ์ของสังคม ช่วยเสริมทักษะในการประกอบอาชีพของประชาชนได้อย่างกว้างขวาง ใช้เวลาเรียนไม่นาน และสามารถฝึกฝนผู้เรียนให้มีความรู้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ทันต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ในด้านหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ส่วนใหญ่จะเน้นเฉพาะภาคปฏิบัติและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการปฏิบัติ โดยตรงเป็นหลัก ในด้านกลุ่มเป้าหมายก็ไม่จำกัดเรื่องเพศ วัย และพื้นฐานความรู้ ถือได้ว่าเป็นวิชาชีพเพื่อมวลชน การจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถออกไปประกอบอาชีพ (กรมวิชาการ, 2559)

สำหรับวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ เป็นวิชาหนึ่งในแขนงคหกรรมศาสตร์ ออกแบบการประดับตกแต่งผลงานแกะสลักผักผลไม้ ตกแต่งงานใบตอง การเตรียมดอกไม้ ใบไม้ การเก็บรักษา และจัดดอกไม้ขึ้นพื้นฐานรูปแบบต่าง ๆ ตามหลักสากล และยังสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนเป็นอย่างดี ทั้งอาชีพเสริม และอาชีพหลัก วิชาชีพแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ในปัจจุบันนี้เป็นที่นิยมในกลุ่มแม่บ้านและบุคคลทั่วไปทั้งที่มีอาชีพ และยังไม่ มี ได้มีการตื่นตัวในการที่จะศึกษาความรู้ด้านแกะสลักและงานใบตองดอกไม้อย่างมาก จึงเห็นได้ว่ามีสถานที่เปิดสอนเกิดขึ้นมาก และแต่ละแห่งก็มีจำนวนผู้เข้าสมัคร เข้ารับการฝึกอบรมเป็นจำนวนมาก ประกอบกับนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ทำให้ชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยว ธุรกิจด้านโรงแรมมีการขยายตัวมากขึ้น ความต้องการแรงงานจึงมีมากขึ้นด้วย ปัญหาอย่างหนึ่งในการดำเนินธุรกิจแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ก็คือการขาดแคลนแรงงาน และความชำนาญของพนักงาน ด้วยเหตุนี้ วิชาชีพแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จึงเป็นวิชาชีพที่มีคนสนใจเข้ารับการฝึกอบรมมากที่สุดและมากขึ้นเป็นลำดับ

ซึ่งจากผลการดำเนินการรับสมัครเรียนของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบจำนวนผู้เข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้นมีจำนวนไม่คงที่ ประกอบกับการศึกษาเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกฝึกอบรมวิชาชีพ ทำให้ทราบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคน มีเหตุผลแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากลักษณะพื้นฐานที่แตกต่างกัน และสถานการณ์ต่างๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมยังส่งผลทำให้เกิดแรงจูงใจและมีเหตุผลที่แตกต่างกัน แรงจูงใจจะทำให้เกิดความพึงพอใจเพราะคนมีความต้องการอยู่ภายใน เมื่อคนบรรลุความต้องการก็จะเกิดความพึงพอใจ แต่ไม่ตลอดไปเพราะความต้องการของคนไม่มีที่สิ้นสุด ฉะนั้นการจูงใจไม่ใช่ว่าจะแค่ตอบสนองความต้องการก็เพียงพอ แต่หลักการต้องคำนึงถึงผู้ถูกใจด้วยว่าเขาเป็นใคร และอะไรน่าจะทำให้เขาได้ติกว่าหรือลดความต้องการของเขาได้มากกว่าและอย่างพึงพอใจ ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนผู้สมัครเรียนหลักสูตรระยะสั้น ของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ ในปี พ.ศ. 2556-2560

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้สมัครเรียน
2556	76,141
2557	92,923
2558	86,980
2559	96,608
2560	70,540

ที่มา: งานทะเบียน ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร, 2561

ฉะนั้น ด้วยความแตกต่างและหลากหลายของผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ด้านแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ แรงจูงใจอะไรเป็นสิ่งที่คนพยายามให้ได้มาซึ่งความพอใจจากการฝึกอบรมวิชาชีพ และเกิดการตัดสินใจเข้ารับการฝึกอบรม วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในสถานศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพื่อที่จะได้มีการพัฒนาปรับปรุงในด้านหลักสูตรและสร้างแรงจูงใจสอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถสนองตอบกับความต้องการในปัจจุบันและอยู่ในเกณฑ์การตัดสินใจของผู้เลือกเข้ารับการฝึกอบรมตามความศรัทธาและตามความนิยม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้: กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นผลให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างมั่นคง และมีศักยภาพในการแข่งขัน อีกทั้งการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของการฝึกอบรมยังก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาสภาพแรงงาน และกำลังคนให้มีคุณภาพเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาชั้นสูงสุด สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน แหล่งข่าวในการสมัครเรียน และช่วงวันที่เลือกเรียน

2) ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตอง ดอกไม้ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 2.1) ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน 2.2) ด้านผู้สอน 2.3) ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และ 2.4) ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ จำนวน 1,330 คน (งานทะเบียน ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร, 2561)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียน หลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ จำนวน 300 คน

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ทำวิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ ได้แก่ 1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล 2) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สวนลุมพินี 3) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดวรจรรยาวาส 4) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด 5) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (เขตมีนบุรี) หรือศูนย์ฝึกอาชีพจตุจักร 2 6) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดสุทธาวาส บางกอกน้อย 7) ศูนย์ฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร เขตจตุจักร 1 8) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางกะปิ 9) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตสะพานสูง และ 10) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตลาดพร้าว

1.3.4 ขอบเขตด้านเวลา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนกรกฎาคม 2561 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2562

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.4.1.1 เพศ

1.4.1.2 อายุ

1.4.1.3 การศึกษาชั้นสูงสุด

1.4.1.4 สถานภาพ

1.4.1.5 อาชีพ

1.4.1.6 รายได้ต่อเดือน

1.4.1.7 แหล่งข่าวในการสมัครเรียน

1.4.1.8 ช่วงวันที่เลือกเรียน

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตร วิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1.4.2.1 ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

1.4.2.2 ด้านผู้สอน

1.4.2.3 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

1.2.2.4 ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

1.5 นิยามศัพท์

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายและขอบเขตของคำไว้ดังนี้

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะที่บ่งบอกความเป็นตัวตนของผู้เข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น ที่ใช้เวลาเรียนจำนวน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.1.1 เพศ หมายถึง ผู้เข้าอบรมเพศชาย และผู้เข้าอบรมเพศหญิง ที่เข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น จำนวน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

1.5.1.2 อายุ หมายถึง ผู้เข้าอบรมทั้งชายและหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จนถึง อายุ 46 ปีขึ้นไป

1.5.1.3 การศึกษาชั้นสูงสุด หมายถึง ผู้เข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น ทั้งชายและหญิงที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงสูงกว่าปริญญาตรี

1.5.1.4 สถานภาพ หมายถึง สถานภาพการครองคู่ ได้แก่ โสด สมรส และหย่าร้าง

1.5.1.5 อาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพของผู้เข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น ได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป และอื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ/เกษียณ/แม่บ้าน

1.5.1.6 รายได้ต่อเดือน หมายถึง เงินแต่ละเดือนที่ได้รับจากการทำงานในอาชีพที่ทำในปัจจุบัน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 10,001 - 20,000 บาท 20,001 - 30,000 บาท และมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

1.5.1.7 แหล่งข่าวในการสมัครเรียน หมายถึง แหล่งข่าวในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครเรียนหลักสูตรระยะสั้น ที่ใช้เวลาเรียนจำนวน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพื่อน บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ป้ายประกาศ ศูนย์ฝึกอาชีพ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์

1.5.1.8 ช่วงวันที่เลือกเรียน หมายถึง วันที่ผู้เข้าอบรมเลือกเรียนหลักสูตรระยะสั้น ที่ใช้เวลาเรียนจำนวน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เช่น วันจันทร์-วันศุกร์ และวันเสาร์-วันอาทิตย์

1.5.2 ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข ที่ชอบ ที่พอใจของผู้เข้าอบรมที่ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของตนเองอย่างดีที่สุด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงเฉพาะความพึงพอใจอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นทางด้านแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ดังนี้

1.5.2.1 ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อลักษณะและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรระยะสั้นที่เปิดสอน วัน-เวลาที่เปิดสอน ระยะเวลาในการเรียนตลอดหลักสูตร

1.5.2.2 ด้านผู้สอน หมายถึง ความพึงพอใจต่อผู้ที่ทำการสอนวิชาชีพ ทางด้านแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ที่เปิดสอนในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มีคุณลักษณะ คุณวุฒิ และประสบการณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งมีส่วนช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เข้าอบรมสามารถประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความพึงพอใจต่อผู้เข้าอบรม

1.5.2.3 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อทรัพยากรต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบหรือสถานที่ในการฝึกปฏิบัติ สื่อ และวัสดุอุปกรณ์

1.5.2.4 ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ขนาดของสถานศึกษา ทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

1.5.3 หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น หมายถึง ข้อกำหนด จุดหมาย โครงสร้าง วิธีการ เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมีระยะเวลาที่ใช้ในการเรียน 80 ชั่วโมง

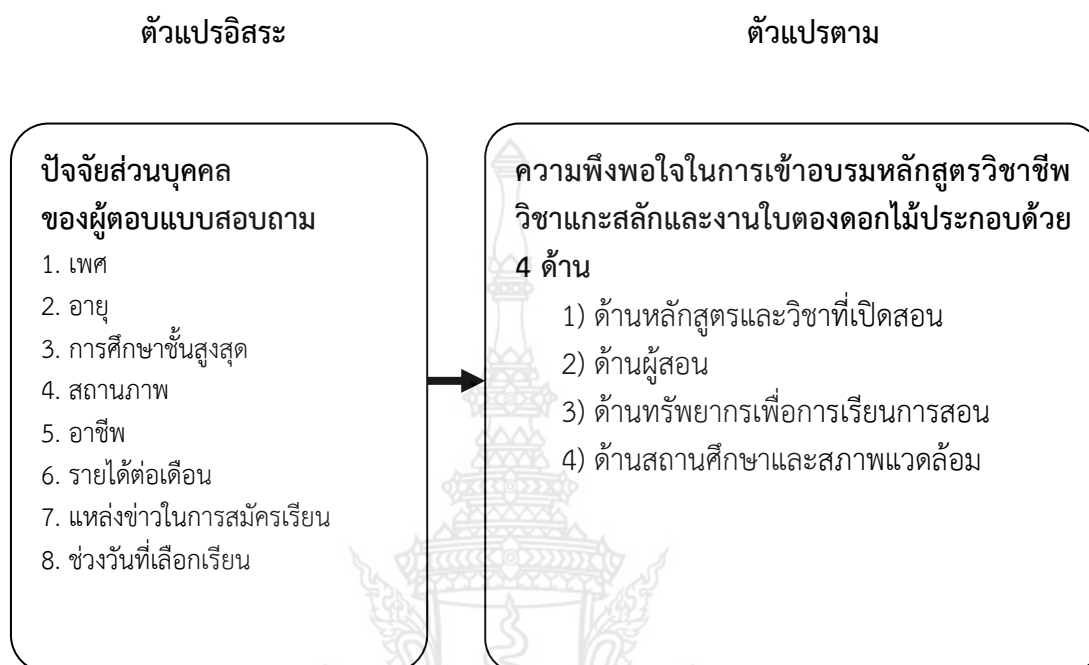
1.5.4 วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ หมายถึง วิชาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ที่ให้เนื้อหาความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการออกแบบ การประดับตกแต่งผลงานแกะสลักผักผลไม้ การตกแต่งงานใบตอง การเตรียมดอกไม้ ใบไม้ การเก็บรักษาการจัดดอกไม้ขึ้นพื้นฐานรูปแบบต่าง ๆ ตามหลักสากล ซึ่งเป็นวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

1.5.5 ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร หมายถึง เป็นแหล่งให้การศึกษาด้านวิชาชีพซึ่งในปัจจุบันมีบทบาทต่อการพัฒนาสังคม ช่วยเหลือผู้ที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อในเวลาปกติ ผู้ว่างงาน และผู้ถูกเลิกจ้างงานได้มีโอกาสศึกษาต่อด้านวิชาชีพ ตามความถนัด ความสามารถ ความต้องการของผู้เรียน เพื่อจะได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น มี 10 ศูนย์ ได้แก่ 1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล 2) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สวนลุมพินี 3) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดวรจรรยาวาส 4) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด 5) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (เขตมีนบุรี) หรือศูนย์ฝึกอาชีพจตุจักร 2 6) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดสุทธาวาส บางกอกน้อย 7) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตจตุจักร 1 8) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางกะปิ 9) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตสะพานสูง และ 10) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตลาดพร้าว

1.6 สมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาชั้นสูงสุด สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน แหล่งข่าวในการสมัครเรียน และช่วงวันที่เลือกเรียน มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

1.7 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนในศูนย์ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับความต้องการของผู้เข้าอบรม สังคม และตลาดแรงงาน

1.8.2 เป็นข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น ศูนย์ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร ให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้: กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบและแนวทางในการศึกษา เพื่อเป็นการสนับสนุนวัตถุประสงค์ในการทำการศึกษานี้สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ไพศาล (2554) ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับระบบโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี-เลว พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

พฤติพงษ์ (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ เป็นลักษณะ นามธรรม อันเป็นเรื่องของจิตใจ ความรู้สึกที่มีต่อความพอใจหรือไม่พอใจ แล้วแต่ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งกระทบว่าเป็นแง่ลบหรือบวกเกิดขึ้นเมื่อบุคคลประสบกับบุคคล สิ่งของ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม หรือมารยาทในสังคมอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลา ความพึงพอใจเป็นเรื่องของบุคคลที่มีทัศนคติกับพฤติกรรมที่สอดคล้องและมีความสัมพันธ์กันอย่างมีเหตุผล เป็นเรื่องความรู้สึก (feeling) ความนึกคิด (thoughts) ความเชื่อ (believes) ความรู้ความเข้าใจ (cognitions) กันระหว่างบุคคลหนึ่งกับบุคคลอื่น ๆ ก็ดี หรือต่อสิ่งของต่าง ๆ ก็ดี ให้มีความสอดคล้องกัน หรือมีลักษณะให้อยู่กับ ร่องกับรอย (consistency) พอสมควร

คำพันธ์ (2551) อธิบายว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่เต็มใจ และพร้อมใจที่จะปฏิบัติ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นจากแรงจูงใจหรือสิ่งจูงใจ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ชอบ และพอใจของบุคคล อันเป็นผลเนื่องมาจากแรงจูงใจหรือสิ่งจูงใจที่ได้รับ ทำให้ความรู้สึกตั้งใจ และเต็มใจที่จะปฏิบัติสิ่งนั้น ให้บรรลุเป้าหมายและประโยชน์สูงสุด ซึ่งผลจากความพึงพอใจคือ ความต้องการนั่นเอง

Wolman (1973) ได้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของความต้องการ หรือแรงจูงใจ

Good (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับของความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องานของเขา

จากความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากความต้องการหรือความคาดหวังของบุคคล ซึ่งเป็นการจูงใจให้บุคคลพยายามที่จะตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองให้ได้ และเมื่อบุคคลสามารถตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองได้แล้วก็จะเกิดความพึงพอใจในสิ่งนั้น ๆ แต่ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองได้ความพึงพอใจก็จะไม่เกิดขึ้น

2.1.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นพื้นฐานของมนุษย์ หากคนเรามีความรู้สึกพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่อาจนำมาซึ่งความพอเพียง แต่ถ้าหากไม่มีความพึงพอใจ ก็จะเกิดความต้องการอยากมีอยากได้ สำหรับทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจนั้น ได้มีนักวิชาการชาวต่างประเทศได้ทำการศึกษาวิจัย ค้นคว้า เกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยได้ศึกษาจากปัจจัย และตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีผลต่อพฤติกรรมความพึงพอใจมนุษย์ ดังนี้

1) ทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg & Others (1959) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำกิจกรรมประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ

1.1) ปัจจัยจูงใจ (Motivators) เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล (Intrinsic) เป็นสิ่งที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิดหรือในจิตใจของแต่ละบุคคลที่จะกระตุ้นให้บุคคลที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ มีความรู้สึกในด้านดี มีความพึงพอใจในการทำกิจกรรม การขาดปัจจัยเหล่านี้มิได้เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจแก่บุคคลที่ทำกิจกรรมแต่อย่างใด แต่การมีปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลต่อความพึงพอใจในกิจกรรมที่ทำ

1.2) ปัจจัยเกื้อหนุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยภายนอก (Extrinsic) เช่น นโยบายขององค์กรและการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ปัจจัยเหล่านี้มิได้เป็นสิ่งจูงใจในการทำกิจกรรม แต่ถ้าขาดหรือไม่มีปัจจัยเหล่านี้จะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจแก่บุคคลในการทำกิจกรรมและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมได้ ดังนั้นการให้ความสนใจต่อปัจจัยเกื้อหนุนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ถึงแม้จะมีได้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะจูงใจในการทำกิจกรรมก็ตาม

2) ทฤษฎีความต้องการของ Maslow (1970) กล่าวว่า เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมจะแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีกไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้นต่ำไปหาสูง (Hierarchy of Needs) คือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำและได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในขั้นสูงก็ตามมา ซึ่งลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ

2.1) ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งความต้องการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีพอยู่ซึ่งได้แก่ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ดังนั้นเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ของมนุษย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องไฝหาสิ่งเหล่านี้มาสนองตอบความต้องการของตนเอง อยู่ตลอดเวลา หากมนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ไป การตอบสนองให้กับความต้องการของร่างกายจะเป็นสิ่งที่ใช้จูงใจมนุษย์ได้

2.2) ขั้นที่ 2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความเป็นอิสระจากความกลัวเป็นอิสระจากการถูกบังคับขู่เข็ญจากผู้อื่น ซึ่งเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองความต้องการประเภทนี้จะเริ่มขึ้นตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา

2.3) ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Social or Belonging Needs) เมื่อความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของผู้อื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ และต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

2.4) ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) เป็นความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถมีคุณค่า เป็นที่ยอมรับยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการมีฐานะเด่นในสังคม เป็นที่สรรเสริญนับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม

2.5) ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน (Self - Actualization or Self realization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง รู้สภาพที่แท้จริงของตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถได้ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยจะเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการ ทั้ง 4 ขั้น ได้รับการตอบสนองแล้ว

3) ทฤษฎีความต้องการของ Alderfer (1969) ได้เสนอทฤษฎี ERG ซึ่งแบ่งความพึงพอใจออกตามลักษณะของความต้องการของมนุษย์ 3 กลุ่ม คือ

3.1) ความต้องการดำรงชีวิต (Existence Needs) หรือ E เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

3.2) ความต้องการสัมพันธ์ (Relatedness Needs) หรือ R เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการทางสังคมที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน และคนที่ต้องการจะมีความสัมพันธ์ด้วย

3.3) ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) หรือ G เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพัฒนาตนตามศักยภาพสูงสุด

นอกจากนี้ แอลเดอร์เฟอร์ ยังกล่าวอีกว่า มนุษย์อาจทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความต้องการเจริญก้าวหน้าก็ได้ถึงแม้จะยังไม่ได้รับความพึงพอใจ

4) ทฤษฎีความต้องการของ Murray (1970) กล่าวว่า ความต้องการเป็นการเรียนรู้มากกว่าเป็นไปโดยธรรมชาติและจะถูกกระตุ้นจากสภาวะแวดล้อมภายนอก เช่น คนที่มีความต้องการสัมพันธ์ภาพสูง ก็จะดำเนินตามความต้องการด้วยการสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ เมื่อมีสภาวะแวดล้อมเหมาะสม ลักษณะนี้เป็นความต้องการที่ปรากฏอย่างชัดเจน ถ้าความต้องการไม่มีสัญญาณกระตุ้นก็จะ เป็นความต้องการแฝงอยู่ภายในหรือไม่มีการกระทำ เมอร์เรย์เชื่อว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำ

ให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย เมอร์เรย์ยังกล่าวอีกว่า ความต้องการของมนุษย์มีทั้งที่เกี่ยวกับตัวมนุษย์เองและส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติสัมพันธ์กับสถานะแวดล้อมของมนุษย์ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

4.1) กลุ่มความต้องการขั้นต้น หรือความต้องการทางกาย เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ เพศ ขับถ่าย เป็นต้น

4.2) กลุ่มความต้องการขั้นที่สอง หรือความต้องการทางจิต เช่น ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ก้าวร้าว สัมพันธภาพ อำนาจ อิทธิพล คล้อยตาม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วในปัจจุบันเรายังสามารถพบความต้องการของ Murray ที่ยังคงใช้กันอยู่มี ดังนี้

- ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement)
- ความต้องการสัมพันธภาพ (Affiliation)
- ความต้องการก้าวร้าว (Aggression)
- ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy)
- ความต้องการมีอิทธิพลหรือบังคับผู้อื่น (Dominance)
- ความต้องการแสดงออก (Exhibition)
- ความต้องการปกป้องดูแลผู้อื่น (Nurturance)

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.1.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

ปรียาพร (2555) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การให้นักเรียน นักศึกษารู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชาและอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป เป็นการสอนภาคทฤษฎีที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานเพื่อใช้แก้ปัญหาคำถามการปฏิบัติงาน และการสอนภาคปฏิบัติที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะวิชาชีพ ทั้งนี้ นักวิชาการได้แบ่งองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน ออกเป็นหลายองค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียนหรือผู้เรียน สิ่งการสอนหรือหลักสูตร และสิ่งแวดล้อมการเรียน

กนกรส (2551) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่ครูผู้สอน ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ได้จัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การมีความรู้ความสามารถและทักษะความชำนาญ สามารถออกไปประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

อรัญญา (2554) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยมเจตคติและพฤติกรรมตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วย ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล และปัจจัยเกื้อหนุน

2.1.2.2 แรงจูงใจในการเลือกเรียน

พฤตพิพงษ์ (2550) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการเลือกเรียนว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ มีอิทธิพลต่อการเรียน และการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจอย่างเต็มความสามารถทั้งการเรียนและการทำงาน โดยไม่ย่อท้อ และใน งานวิจัยนี้ผู้วิจัย จะกล่าวถึงแรงจูงใจ ทั้งหมด 10 ด้าน ดังนี้คือ

1) ด้านความสนใจและความถนัดส่วนบุคคล ความถนัดเป็นความสามารถ ที่บุคคลได้รับ จากประสบการณ์ และการฝึกฝน มีการสะสมไว้จนเกิดเป็นทักษะพิเศษ ทำให้บุคคลนั้น มีความพร้อม ในการกระทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อารี, 2552) จากการสำรวจ ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนส่วนมาก เลือกอาชีพโดยยึดตนเองเป็นหลักใหญ่ โดยคำนึงถึงความถนัดความสนใจในอาชีพ และเห็นว่า เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเองมากที่สุด (ฉันทนา, 2553) ซึ่งมีความสอดคล้อง กับ Myers (1999) ที่กล่าวว่า บุคคลจะมีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิต ถ้าเขาเลือก ประกอบอาชีพตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถของเขา เพราะความถนัดความสนใจส่วน บุคคลจะช่วยให้ เกิดการพัฒนาทักษะในอาชีพและเป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างมากต่อการเลือกอาชีพ ของคน นอกจากนี้ จากการศึกษาเรื่องแรงจูงใจของนักศึกษาที่เขาศึกษาวิชาชีพระยะสั้นใน วิทยาลัย สารพัดช่างเขตการศึกษา 5 ปรียะดา (2553) ได้กล่าวว่า ความสนใจเป็นตัวกำหนดในการเลือกสาย การเรียนและการประกอบอาชีพที่สำคัญความสนใจเป็นตัวกำหนดทิศทางความพยายาม และ กิจกรรมความถนัดเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดระดับความพอใจ ซึ่งปรียะดา (2553) ได้สรุปสรุป ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพว่าการเลือกอาชีพของแต่ละคน ประกอบด้วยองค์ประกอบในการตัดสินใจ หลายประการ ทั้งเกี่ยวกับตัวบุคคลด้านความสนใจ ความสามารถ ความถนัด ลักษณะ อาชีพ โอกาส บุคคลแวดล้อมและสภาพแวดล้อม

2) ด้านการสนับสนุนจากบุคคลอื่น การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น ๆ หรือค่านิยม ในการเรียนของคนก็สามารที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนได้ ดังจะเห็นได้จาก รายงานการวิจัย เรื่องลักษณะการตัดสินใจด้านอาชีพของประชาชนซึ่งอยู่นอกระบบโรงเรียน พบ องค์ประกอบหลายอย่างที่ผู้เรียนนำมาพิจารณาในการประกอบการตัดสินใจ นอกจากจะเป็นวิชาที่ ตนเองชอบ และปรารถนา เป็นเหตุผลที่สำคัญ ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกเช่น เป็นวิชาที่สามารถ เรียนได้ในระยะเวลาอันสั้น เป็นวิชาที่ทำรายได้ดี สามารถทำงานได้ทันที เพื่อนชักจูง และบิดามารดา ให้การสนับสนุน และยังพบว่า ผู้ที่เลือกเรียนกลุ่มวิชาชีพจะเน้นความสำคัญของเพื่อน เพื่อนมีบทบาท ใหญ่คำแนะนำ ปรึกษาและผลักดัน ดังนั้นเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ (ทิวากร, 2554) ซึ่งมีความสอดคล้อง กันกับคำพันธ์ (2551) ที่กล่าวถึง สถานการณ์ ปัจจุบันและค่านิยมในการเลือก อาชีพว่า ปัจจุบันไม่ว่าทางด้านเศรษฐกิจ หรือสังคมมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความมุ่งหวังที่จะ เขาทำงานในหน่วยงาน ของรัฐบาลหรือเอกชนของนักเรียน เริ่มเปลี่ยนไปกลายเป็นว่าค่านิยมในการ เลือกประกอบอาชีพส่วนตัว หรืออาชีพอิสระมีมากขึ้น นอกจากนี้จากการศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจใน การเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของนักเรียนโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพ ของกัญญาภักดิ์ (2550)

พบว่า นักเรียนเลือกเรียนเพราะได้รับแรงบันดาลใจจากการที่ครอบครัวมีอาชีพและคุ้นเคยกับอาชีพนี้
ญาติพี่น้อง หรือเพื่อนเคยเรียนที่นี่

3) ด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านรายได้ ความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพเป็นปัจจัยแรกในการเลือกเรียนของนักเรียนในการเลือกเรียน ไข่มุก (2553) ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียน อาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเลือก เพราะเมื่อเรียนจบแล้วมีงานทำ คาดว่าเมื่อประกอบอาชีพแล้วมีโอกาสก้าวหน้า และพัฒนาตนเองได้สูงขึ้น สอดคล้องกับกัญญากค์ (2550) พบว่า มูลเหตุที่ดึงดูดให้นักเรียนเข้ามาเรียนในโรงเรียนฝึกอาชีพ เป็นเพราะมีวิชาชีพที่น่าสนใจเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ต้องการนำไปประกอบอาชีพ ต้องการเพิ่มความชำนาญในอาชีพ หางานง่าย และไพศาล (2554) พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษา เข้าศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในระดับมากมักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เช่น นักศึกษาเรียนตามผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น ๆ นักศึกษาทราบว่าเมื่อสำเร็จ การศึกษาจากสายวิชาชีพสามารถหางานทำได้ง่าย และรายได้ดี นักศึกษาต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระเพราะไม่ต้องขึ้นกับใคร และเช่นเดียวกันกับ ศศิวิมล (2554) กล่าวถึงเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นอัน ดับแรกคือ เรื่องอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้ เป็นอาชีพที่ทำอยู่กับบ้านได้โดยไม่ต้องไปทำงานนอกบ้าน เป็นอาชีพที่ถึงแม้ว่ามีทุนน้อยก็สามารถประกอบกิจการได้

4) ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น เรื่องของสังคมนับเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนในการศึกษาผู้ใหญ่หลายคนต้องการรู้จักคนมากขึ้น สนใจที่จะพบปะคนอื่น ๆ (กรมการศึกษา นอกโรงเรียน, 2550) และในเรื่องของสังคม วรรณนิสา (2560) ได้กล่าวถึงผลการศึกษาของ Yee ในปี 1971 ซึ่งกล่าวว่า โรงเรียนเป็นองค์กรทางสังคมอย่างหนึ่ง และมีระบบการปฏิสัมพันธ์ในองค์กร เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน แต่ที่สำคัญคือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนนั้นมีอิทธิพลมาก ถ้าเป็นปฏิสัมพันธ์ในทางบวกก็จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับคำพันธ์ (2551) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน เพราะในการเรียนการสอนนั้นผู้เรียน และผู้สอนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และคำพันธ์ (2551) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้น เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วน กำหนดพฤติกรรมของผู้เรียน และเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้

5) ด้านสถานศึกษา สภาพแวดล้อมเหมาะกับการเรียนรู้เป็นปัจจัยหนึ่งในด้าน สถานศึกษาที่ นักเรียนเลือกเรียน (ไข่มุก, 2553) และยังพบว่า ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน และได้กล่าวถึงรูปแบบการบริหารด้านอาคารสถานที่ว่า ต้องรู้จักที่จะสร้างบรรยากาศ และตกแต่งสถานที่ ควรจะมีทำเลที่ตั้งอยู่ในย่านชุมชนมีการคมนาคมสะดวกสำหรับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับไพศาล (2554) ที่กล่าวถึงแรงจูงใจของนักศึกษาที่เขาศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 ในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกกว่า ที่นักศึกษาต้องการศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมดี สะอาด และอยู่ใกล้ความเจริญ

6) ด้านบุคลากรในสถานศึกษา คำพันธ์ (2551) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน เพราะในการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนและผู้สอนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังกล่าวถึง พฤติกรรมของครูที่แสดงต่อผู้เรียนว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาให้สมดังวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ คำพันธ์ (2551) ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เกี่ยวกับตัวบุคคลในโรงเรียน เช่น บุคลิก ความเป็นผู้นำของผู้บริหาร สำหรับครูผู้สอนจะเกี่ยวข้องกับวิธีการสอนหรือพฤติกรรมการสอน และตัวผู้เรียนในด้านมโนภาพที่เกี่ยวกับตนเองและทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับพฤฒิพงษ์ (2551) ที่เชื่อว่าโรงเรียนที่ดีต้องมี บรรยากาศของความเชื่อถือในพลังความมุ่งมั่นตั้งใจจริง และศักยภาพของครู รวมถึงศักยภาพของผู้บริหารโรงเรียนด้วย และพฤฒิพงษ์ (2551) ยังกล่าวถึง คุณลักษณะของโรงเรียนที่ดีมีคุณภาพว่า ควรมีการเสนอโปรแกรมเรียนที่หลากหลาย มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากร เน้นการพัฒนา บุคลากร และควรมีการกำหนดการจัดการในสถาบันอย่างชัดเจน

7) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาและหลักสูตรการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน ขวัญพล (2551) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนได้จัดให้กับผู้เรียนว่า นักเรียนจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง และมวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมการเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา สอดคล้องกับนิติวทิ (2554) ที่กล่าวว่า หลักสูตร ระเบียบวินัย และอารมณ์ของครูเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียน และจากข้อค้นพบทางงานวิจัยของพฤฒิพงษ์ (2550) ด้านหลักสูตร พบประเด็นที่น่าสนใจหลายประการดังนี้คือ หลักสูตรที่มีความเหมาะสมสำหรับการฝึกอาชีพ ระยะเวลาควรเน้นการฝึกปฏิบัติ การกำหนดเนื้อหาในหลักสูตรควรสอดแทรกความรู้ทางด้านการตลาด การคำนวณต้นทุน แหล่งซื้อวัตถุดิบ แหล่งจำหน่าย ผลผลิต และควรมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้บ่อยขึ้น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาด ซึ่งทิวากร (2554) พบว่า กลยุทธ์ทางการตลาดที่ทางสถาบันได้ให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน และนักศึกษาเองก็มีความพึงพอใจในความหลากหลายของสาขาวิชาที่เปิดสอน หลักสูตรได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา มีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และตรงกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ ขวัญชัย (2551) กล่าวว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา โดยมีความเชื่อว่า ระบบการจัดการศึกษาสามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานได้

8) ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของโรงเรียน สภาพของท้องถิ่น และนโยบายของรัฐ และใบอนุญาตให้เก็บค่าธรรมเนียม การเรียนนั้น ผู้รับใบอนุญาตต้องติดประกาศให้เห็นชัดเจน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ซึ่งทิวากร (2554) พบว่า สถานศึกษาให้ความสำคัญในการกำหนดอัตราค่าบริการของสถาบันที่มีการแจ้งล่วงหน้าอย่างชัดเจน มีลายลักษณ์อักษรไว้เป็นหลักฐาน และเงื่อนไขค่าใช้จ่ายในการเรียน

ที่จะแจ้งในช่วงการรับสมัคร และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการกำหนดราคาค่าบริการที่มีการแจ้งล่วงหน้า และมีลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน รวมทั้งการแจ้งเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเรียนล่วงหน้า และควรกำหนดราคาค่าบริการให้เหมาะสมกับสภาพของเศรษฐกิจ

9) ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ในส่วนอาคารสถานที่ของโรงเรียน นั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องจัดอาคาร สถานที่ของโรงเรียนให้อยู่ ในสภาพที่ดี เอื้อต่อกิจการการเรียนการสอนให้มากที่สุด (กิติมา, 2552) เช่นเดียวกับคำพันธ์ (2551) ที่กล่าวว่า ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระดับใด ปัจจัยที่สำคัญอันหนึ่งได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับตัวครู นักเรียน สภาพทางกายภาพ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ต่าง ๆ สภาพอุณหภูมิในห้อง มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของผู้เรียน และเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียน เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ และยังกล่าวถึงความสำเร็จในการบริหารว่าจะต้องวางแผนในการใช้ประโยชน์ของอาคารให้มากที่สุด คือ จำนวนห้องเรียนจะต้องเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ตกแต่งห้อง เรียนให้สวยงาม และต้องมีความสะอาด เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจผู้มาเรียน นอกจากนี้ยังต้องแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของโรงเรียนในเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยมีจำนวนเพียงพอ มีสื่อในการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสฝึกฝนตนเองจากห้องปฏิบัติการ และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากนี้ขวัญพล (2551) กล่าวเพิ่มเติมถึง ลักษณะอาคารสถานที่ที่ดีว่า ต้องมี ความสวยงาม และสะดวกสบาย มีความปลอดภัยสำหรับผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ม.ป.ป.) ที่กล่าวถึง สภาพที่น่าพึงพอใจของสถานศึกษาที่มีคุณภาพว่า อาคาร สถานที่ของสถานศึกษามีสภาพมั่นคงแข็งแรง และปลอดภัยพร้อมที่จะใช้งานได้

10) ด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจุบันนี้กลยุทธ์ทางการตลาดมีความสำคัญต่อธุรกิจบริการ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ทั้งที่เป็นธุรกิจที่มุ่งกำไร และไม่มุ่งกำไร การบริหารงานด้านการตลาดจึงมีความจำเป็น เพราะเป็นทำให้ประชาชนได้รู้จัก และเกิดภาพพจน์ที่ดีต่อสถาบัน ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ และความร่วมมือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบัน (ทิวากร, 2554) และผลจากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกลยุทธ์ทาง การตลาดของสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ของทิวากร พบว่า นักศึกษามีความ พึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านผลิตภัณฑ์ในการบริการ ด้านการกำหนดราคาค่าบริการ ด้านการจัดจำหน่ายบริการ ด้านบุคลากรหรือพนักงานในการบริการ และด้านสภาพแวดล้อมในการบริการ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการในการบริการ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกันกับผลการศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ ของฉันทนา (2553) พบว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนเป็นอันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยสิ่งกระตุ้นทางการตลาด คือ ความมีชื่อเสียงของคณะและสถาบัน รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนมีคุณภาพ และมีหลักสูตรที่ทันสมัย และพบว่า สถานที่ตั้งของสถานศึกษารวมทั้ง การโฆษณา มีผลต่อการตัดสินใจ

ธวัชชัย (2552) กล่าวว่า หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อดีต “การศึกษา” ได้รับการคาดหวังว่า เป็นเครื่องมือสำคัญในการก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมให้สูงขึ้น การพัฒนาสังคมจะประสบความสำเร็จ หรือมีประสิทธิภาพได้ ไม่เพียงแต่จะต้องอาศัยเทคนิค วิทยาการ หรือทรัพยากรต่างๆ เท่านั้น แต่ต้องอาศัยสมาชิกของชุมชนที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี มีความรู้ ความสามารถอย่างเหมาะสมตามควร ด้วยเหตุนี้กรุงเทพมหานคร เห็นสมควร ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการดำเนินงานโรงเรียนฝึกออาชีพ และสารพัดช่าง พ.ศ. 2530 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนั้น เมื่อคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานครชุดใหม่เข้ามารับผิดชอบ จึงได้มีการกำหนดแนวทางทางการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้ กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา และสถานศึกษามีภารกิจในการปฏิรูป การศึกษาโดยโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 2) ที่มีการจัดการศึกษาวิชาชีพเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีการบริหารงานควบคู่กับการบริหารจัดการวิทยาลัยชุมชนที่เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น ในทำนองเดียวกัน

2.1.2.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้น

ธวัชชัย (2552) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นในหมวดวิชา คหกรรมของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 2) ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1) ครูผู้สอน การบริหารงานบุคคลเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องดูแลรับผิดชอบบุคลากรในโรงเรียนทั้งหมด ซึ่งกิติมา (2552) กล่าวว่า บุคลากรในโรงเรียนแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1) บุคลากรที่เกี่ยวกับการสอน (teaching staff) หมายถึง ผู้มีหน้าที่ทำการสอนในวิชาต่างๆ ได้แก่ ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา หรือครูพิเศษต่าง ๆ

1.2) บุคลากรที่ไม่เกี่ยวกับการสอน (non-teaching staff) หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ งานด้านธุรการ การปกครองให้เกิดความสะดวก ได้แก่ พวกเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด เจ้าหน้าที่ทะเบียน รวมตลอดถึงยาม คนงาน และภารโรง นอกจากนี้ ยนต์ (2553) ได้สรุปบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสอนในวิชาต่าง ๆ ที่เป็นอาจารย์ผู้สอน ได้ความว่า อาจารย์ ผู้ สอนที่ดีจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1.2.1) บุคลิกภาพดี ในที่นี้ หมายถึง บุคลิกภาพทั้งทางกาย และจิตใจ เช่น รูปร่างหน้าตาดี ท่าทางสง่าผ่าเผย แต่งกายเรียบร้อย พุดจาไพเราะ นุ่มนวล สงบเสถียร มีลักษณะเป็นผู้นำ น้ำเสียงชัดเจน เป็นต้น

1.2.2) คุณสมบัติส่วนตัวดี เช่น สติปัญญาดี มีความเฉลียวฉลาด มีความรู้ ความชำนาญการสอน มีภาวะผู้นำ เชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กระตือรือร้น มีสุขภาพอนามัยดี และมีความรับผิดชอบ

1.2.3) ความสามารถในการสอน และการปกครอง หรืออาจพูดอีกนัยหนึ่งว่า สอนดี และปกครองนักเรียนได้ดี เช่น อธิบายได้แจ่มชัด นักเรียนปฏิบัติตามได้ สอนแล้วนักเรียนสามารถคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ สอนสนุก และสามารถปกครองนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยตลอดเวลา

1.2.4) พฤติกรรม เช่น ละเว้นการทำที่เป็นอบายมุขทั้งปวง กระทำแต่สิ่งที่เป็นกายสุจริต วจี สุจริต มโนสุจริต และมีความรับผิดชอบ

1.2.5) มีจรรยาบรรณและมีคุณธรรมสูง เช่น ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพครู เสียสละ มีเมตตากรุณา ยุติธรรม มานะอดทน

1.2.6) มนุษย์สัมพันธ์ดี กล่าวคือ อธิบายคำไม่ตรีกับบุคคลทุกฝ่าย เช่น กับเพื่อนครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นต้น

สรุปได้ว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เรียนตาม แนวทางการจัดการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 2) ดังนั้นจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องพิจารณาเลือกอาจารย์ผู้สอน หรือวิทยากรที่มีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนที่จัดขึ้น จึงจะมีส่วนช่วยให้การเรียนของผู้เรียนประสบความสำเร็จแบบมีประสิทธิภาพ และเกิดความพึงพอใจที่ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

2) การจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาวิชาชีพให้เป็นที่พึงของเยาวชน และประชาชนเพื่อนำไปสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างแท้จริงนั้น มีแนวทางที่สำคัญ 2 ประการ (สมัย, 2551) ได้แก่

2.1) ความสอดคล้อง การจัดการศึกษาวิชาชีพต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคน และสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยพิจารณาจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมเป็นตัวตั้งมิใช่ความต้องการของสถานศึกษาเป็นตัวตั้ง สนองความต้องการของผู้เรียน ปัจจุบันการพัฒนาเศรษฐกิจจะต้องเริ่มจากประชาชน สถาบันครอบครัว ตลอดจนองค์กรต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในระดับรากหญ้า ซึ่งเป็นเศรษฐกิจในระดับจุลภาคให้มีความเข้มแข็งอันจะส่งผลต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ

2.2) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษามีตัวชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ผู้สำเร็จ การศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะไปประกอบอาชีพ และเนื้อหาหลักสูตรทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งการจัดการศึกษาอาชีพต้องให้ความสำคัญในประเด็นต่อไปนี้

2.2.1) หลักสูตรวิชาชีพในแต่ละหลักสูตร จัดตามความเหมาะสมมีความยืดหยุ่น หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนด

2.2.2) จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ การตลาด การเงิน การบัญชี การ บริหารงานบุคคลเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความเหมาะสม

2.2.3) พัฒนาคุณภาพการศึกษวิชาชีพโดยให้ความสำคัญ การฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างคน ให้ความชำนาญในวิชาชีพ ด้วยสนับสนุนการรับงานการค้า การสร้างงาน สร้างรายได้ใน สถานศึกษา การพัฒนาเทคโนโลยี และสิ่งประดิษฐ์

2.2.4) การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี การประสานความร่วมมือกับสถานประกอบการและชุมชนในการผลิต และพัฒนากำลังคน ให้มีความรู้ และคุณธรรม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสังคม

2.2.5) การฝึกอบรมวิชาชีพ และทักษะความรู้ให้กับผู้พิการ
อย่างเหมาะสม

2.2.6) การดำเนินงานตามโครงการโรงเรียนสีขาว

ดังนั้น แนวทางในการบริหารงานการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ
หลักสูตรระยะสั้น จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนฝึกออาชีพ
กรุงเทพมหานคร (ดินแดง 2) ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตาม
เป้าหมาย โดยศศิวิมล (2554) ได้ให้ความหมายแนวการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพไว้ คือ การศึกษา
วิชาชีพที่จะนำไปประกอบอาชีพทุกชนิด โดยโรงเรียนหรือสถานศึกษา และครูเป็นผู้สอน มีรัฐ
สนับสนุน และควบคุมให้ตรงกับความต้องการของสังคม และตลาดแรงงาน เพื่อมิให้เป็นการลงทุน
ทางการศึกษาโดยเปล่าประโยชน์

การศึกษาเพื่องานอาชีพ หมายถึง การศึกษาที่เตรียมผู้เรียนให้พร้อม
ที่จะประกอบอาชีพได้ ทั้งที่เป็นอาชีพอิสระ หรืออาชีพรับจ้าง ทั้งในส่วนที่ต้องใช้ความรู้พื้นฐาน และ
ทักษะอย่างง่าย ๆ และสลับซับซ้อนตามความต้องการของผู้เรียน การจัดการศึกษาเพื่องานอาชีพมี
แนวทางที่จะต้องดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

(1) ความมุ่งหมาย หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษา คือ
จะต้องให้ผู้เรียนสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ ดังนั้นสิ่งสำคัญประการแรกก็คือ จะต้องกำหนด
ความมุ่งหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้แน่ชัดลงไป กล่าวว่าเป็น นอกเหนือไปจากความมุ่งหมายในเรื่องอื่น ๆ
แล้ว จะต้อง กำหนดความมุ่งหมายเกี่ยวกับการศึกษาเพื่องานอาชีพไว้ด้วย อาจกำหนดได้ดังนี้

(1.1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและตระหนักในความสำคัญ
ของงานอาชีพ และเห็นความจำเป็นที่จะต้องเลือกอาชีพและประกอบอาชีพในวันข้างหน้า

(1.2) เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าในการทำงาน และมีทัศนคติ
ที่ดีต่องานอาชีพทุกชนิด

(1.3) เพื่อสร้างคุณลักษณะอันจำเป็นต่อการทำงานให้แก่ผู้
เรียน เช่น ความซื่อสัตย์ ความตรงต่อเวลา ความเคารพตนเองและผู้อื่น ความอดทน และความ
เป็นผู้รับผิดชอบ

(1.4) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างงานอาชีพ
และการศึกษา

(1.5) เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่
จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่

(1.6) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และมีความสามารถ
ประกอบอาชีพในแต่ละขั้นตอนที่ตนเรียนสำเร็จออกไป หรือหากต้องการจะศึกษาต่อสูงขึ้นไปก็พร้อม
ที่จะทำได้

(2) เค้าโครงการศึกษาแต่ละระดับ การเตรียมผู้เรียนเพื่องานอาชีพ
นั้นจะต้องมีขั้นตอน เพราะผู้เรียนในชั้นอนุบาล ชั้นประถม และชั้นมัธยม มีความแตกต่างกันทั้งใน
ด้านวิวุฒิภาวะ พื้นความรู้ ประสบการณ์ และความสนใจ

บุญธรรม (2553) ได้กล่าวถึงหลักการโดยทั่วไปของการวางแผนการสอน จะต้องพิจารณาในเรื่องต่างๆ เพื่อผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนจะได้นำมาจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนี้คือ

- (1) ทราบวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- (2) ทราบระยะเวลาที่สอน
- (3) ทราบรายละเอียดของผู้เรียน เช่น ระดับการศึกษา อายุ เพศ
- (4) ทราบลักษณะสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น สภาพของโรงเรียน

ท้องถิ่น

- (5) เลือก และจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับข้อ 1-2
- (6) กำหนดวิธีการสอน กิจกรรมที่เหมาะสม
- (7) เลือกสื่อการสอน
- (8) เลือกวิธีการวัด และประเมินผล

ดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การบริหารงานการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (ดินแดง 2) ที่อาศัยวิธีการแบบฝึกออาชีพนั้น ต้องคำนึงถึงความต้องการของแต่ละยุคแต่ละสมัย และความเหมาะสมของวัฒนธรรมในสังคมว่า จะมีสิ่งใดเป็นแรงจูงใจให้บุคคลใดไปเลือกเรียนวิชาชีพประเภทใด และระดับใด เช่น รางวัลการยอมรับนับถือในสังคม ค่าแรงงานที่เหมาะสม และความก้าวหน้าในฐานะทางสังคม ยิ่งสังคมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้น วิธีการย่อมสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ทำอย่างไรจึงจะให้ผู้เข้ารับการศึกษได้เข้าทำงานไปตามทักษะ และสติปัญญาของแต่ละบุคคล (นันทิชา, 2552)

3) สื่อการเรียนการสอน การพิจารณาเลือกสื่อการเรียนการสอนมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนนั้นมีผู้แนะนำวิธีการ ไว้ดังนี้

- 3.1) สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อหน่วยการสอนและมีกิจกรรมในการแก้ปัญหา หรือให้ ประสบการณ์เฉพาะหรือไม่
- 3.2) เนื้อหาที่จะต้องถ่ายทอดด้วยสื่อการเรียนการสอนนี้มีประโยชน์ และมีความสำคัญแก่นักเรียนในชุมชนและสังคมหรือไม่
- 3.3) สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การสอน หรือเป้าหมายของนักเรียนหรือไม่
- 3.4) มีการตรวจสอบระดับความยากของวัตถุประสงค์การสอนทางพุทธิศึกษา เจตศึกษา และทักษะศึกษาหรือไม่
- 3.5) สื่อการเรียนการสอนเน้นการให้นักเรียนได้คิดตอบสนอง อภิปราย และศึกษาค้นคว้าหรือไม่
- 3.6) เนื้อหาที่บรรจุไว้ในสื่อการเรียนการสอนช่วยแก้ปัญหาผู้เรียน และเสริมกิจกรรมของนักเรียน หรือไม่
- 3.7) สื่อการเรียนการสอนมีเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กัน หรือไม่
- 3.8) สื่อการเรียนการสอนมีมิติทัศน์ที่ให้เนื้อหาความรู้เกี่ยวกับขนาด อุณหภูมิ น้ำหนัก ความลึก ระยะทาง การกระทำ กลิ่น เสียง สี ความมีชีวิต และอารมณ์หรือไม่

- 3.9) สื่อการสอนมีเนื้อหา วิธีการที่มีความแน่นอน และทันสมัยหรือไม่
- 3.10) สื่อการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอนหรือไม่
- 3.11) สื่อการสอนแสดงถึงสื่อนิยมที่ดีหรือไม่
- 3.12) สื่อการสอนนั้น ๆ ใช้ในห้องเรียนธรรมดาหรือไม่
- 3.13) ความรู้เนื้อหาในสื่อการสอนมีตัวอย่างให้มากพอหรือไม่

จะเห็นได้ว่า ในระบบการเรียนการสอนประกอบด้วย ผู้สอน เนื้อหาวิชา สื่อการสอน และผู้เรียน ดังนั้น “สื่อการสอน” จึงเป็นระบบการเรียนการสอนที่มีความจำเป็น และสำคัญต่อการเรียนการสอน ระบบสื่อการสอนหมายถึงรวมถึงการผลิต และการใช้สื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียนฝึกอາชีฟกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 2) ที่มีการสอนทั้งแบบบรรยาย และเน้นการฝึกปฏิบัติ จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องจัดเตรียม และสรรหาไว้ให้พร้อมทุกหมวดวิชาเรียนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในกระบวนการเรียนการสอน

คำพันธ์ (2551) ได้ให้แนวทางการเตรียมสื่อการเรียนการสอน ในประเด็นที่ผู้สอน และผู้บริหารจะต้องตรวจสอบสื่อการเรียนการสอน ดังนี้

- (1) อุปกรณ์มีจำนวนพอเพียงกับผู้เรียนหรือไม่ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องมือต่าง ๆ
- (2) อนาคตของอุปกรณ์มีสัดส่วนพอเหมาะกับผู้เรียน เช่น เครื่องฉายวิดีโอ ถ้าเป็นเครื่องรับโทรทัศน์มีขนาดใหญ่พอ ซึ่งผู้เรียนสามารถมองได้อย่างชัดเจน และทั่วถึง
- (3) เวที หรือสถานที่เหมาะสมจะใช้อุปกรณ์ทุกคนสามารถมองเห็นได้
- (4) สภาพของอุปกรณ์อยู่ในสภาพซึ่งใช้งานได้ดี เช่น ภาพจากวิดีโอมีความชัดเจนไม่พร่ามัว

4) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ปรียาพร (2555) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลในการเรียนการสอนนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ผู้สอนทุกคนต้องระลึกไว้เสมอ และเรื่องนี้ก็ไม่ใช่เรื่องที่ย่ายนัย อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องรู้ว่า สามารถนำเอาการวัดผลไปใช้ในระหว่างการเรียนการสอนให้เหมาะสมได้อย่างไร เมื่อใดถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์ โดยเป็นกระบวนการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีนักวิชาการได้ให้นิยามการวัดผลประเมินผลไว้คือ

- (1) การสอบ (test) เป็นการใช้เครื่องมือในการวัดประเมินผลเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียน
- (2) การวัดผล (measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับบุคคล ตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ๆ
- (3) การประเมินผล (evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าความจริง และการกระทำ

นอกจากนี้ปรียาพร (2555) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการวัดและการประเมินผล ดังนี้

- เพื่อเป็นการพิจารณาผลการเรียนการสอนของครู เป็นหลักฐานในการเลื่อนขั้นการ สอบผ่านของรายวิชา
- เพื่อเป็นข้อมูลในด้านการเรียนการสอน แสดงให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ทราบ
- เพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอน ทั้งการปรับปรุงการสอนของครู และการ ปรับปรุงการเรียนของนักเรียน

นิตา (2551) กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องดำเนินให้ถูกต้องตามหลักการการวัดและประเมินผลการเรียนที่ดีนั้น ผู้ประเมินจะต้องศึกษาวัตถุประสงค์ สถานการณ์หลักฐาน และข้อจำกัดต่าง ๆ ของโครงการก่อนที่จะวางเกณฑ์ เพื่อกำหนดความสำคัญของเกณฑ์ที่จะใช้ในการตัดสินโครงการ คุณลักษณะสำคัญ ๆ ของเกณฑ์การประเมินควรมุ่งถึงคือมีลักษณะ ดังนี้

- (1) คุณภาพดีหรือไม่ เนื้อหาเป็นอย่างไร ผู้รับรู้สีก และปฏิกิริยาตอบสนองหรือไม่แค่ไหน
- (2) เหมาะสมกับกลุ่มผู้รับ เหมาะสมกับความคาดหวังของแต่ละบุคคลของกลุ่มผู้รับ รับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร เมื่อใด
- (3) ประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ บรรลุอย่างไร และได้ผล อะไรบ้าง
- (4) ประสิทธิภาพ ผลที่ได้รับคุ้มกับทรัพยากรที่ลงทุนหรือไม่ เป็นการ ใช้ทรัพยากรที่ เหมาะสมหรือไม่
- (5) ความสำคัญ กลุ่มผู้รับหรือผู้เกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจหรือไม่ เพียงไร มีความสำคัญพอไหม
- (6) ความชอบธรรม มีความเหมาะสม และเกิดความยุติธรรม และเป็นธรรมต่อสังคม ส่วนรวมหรือไม่

5) อาคารสถานที่ งานอาคารสถานที่เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัด และการดูแลรักษาอาคารที่ใช้ทำการเรียน การสอน อาคารประกอบอื่น ๆ รวมทั้งบริเวณโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งถือว่าเป็นงานอีกประเภทหนึ่งของการบริหารงานธุรการ ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่แล้ว ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่าย ธุรการจะแบ่งงานอาคารสถานที่ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งรับผิดชอบการจัด และการดูแลรักษา อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพที่ดี ย่อมจะส่งผลให้นักเรียนมีความเจริญงอกงาม ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคมอย่างมาก ดังนั้นงานอาคารสถานที่จึงเป็นงานที่สำคัญ ที่ควรให้ความสนใจเช่นเดียวกับงานด้านอื่น ๆ ซึ่งต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ (อรัญญา, 2554)

5.1) ที่ตั้งโรงเรียนควรอยู่ในที่ที่เหมาะสม ไม่เป็นที่ลุ่มเกินไปสามารถจัดระบายน้ำได้ดี มีสิ่งแวดล้อมที่ดี เช่น ห่างไกลแหล่งหรือสิ่งเสื่อมโทรม สิ่งรบกวน เสียงดัง และกลิ่นเหม็น นอกจากนี้ควรตั้งอยู่ในที่ที่การคมนาคมสะดวกพอสมควรไม่ห่างไกลชุมชนมากเกินไป และการสาธารณสุขปลอดภัยพอสมควร

5.2) อาคารเรียนควรจัดให้มีอาคารเรียนที่ได้มาตรฐาน จำนวนอาคาร ห้องเรียนพอเหมาะ กับขนาด และจำนวนนักเรียน การสร้างตัวอาคารเรียน ควรถูกทิศทางลม ไม่หันหน้าไปทางทิศ ตะวันออก หรือทิศตะวันตก เพราะจะถูกแดดทั้งเช้าและบ่าย และถ้ามีอาคารหลายหลังควรสร้างให้อยู่ใกล้เคียงกัน มีทางเดินติดต่อถึงกัน และมีเครื่องสื่อสารภายในที่สะดวก นอกจากนี้ควรจัดวางมาตรการป้องกันอัคคีภัย โดยมีเครื่องดับเพลิงซึ่งสามารถใช้ได้ผลทันที

5.3) ห้องเรียน ควรมีเนื้อที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน โดยมีเนื้อที่เฉลี่ยประมาณ 1.5 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คน นอกจากนี้ควรจัดห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งเรื่องการถ่ายเท อากาศ แสงสว่าง และปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ ถ้าแสงสว่างไม่เพียงพอ ควรทำหน้าต่างเพิ่ม ติดตั้งไฟฟ้า หรือทาสีภายในให้สว่าง เป็นต้น

5.4) อาคารประกอบ ควรมีอาคารประกอบที่จำเป็น และเหมาะสมกับโปรแกรมการเรียน เช่น อาคารหอประชุม อาคารพลศึกษา โรงฝึกงาน โรงอาหาร ห้องสมุด ห้องศิลปะและดนตรี เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงฝึกงาน หรือห้องศิลปะ ห้องดนตรีควรแยกอยู่ห่างจากอาคารเรียนพอสมควรเพราะมีเสียงรบกวน

สมัย (2551) กล่าวว่า งานอาคารสถานที่ คือ งานที่ดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และบริเวณของโรงเรียน เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ งานอาคารสถานที่ และบริเวณโรงเรียน แบ่งได้ 4 ส่วน ดังนี้

(1) อาคารเรียน หลักในการจัดควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

(1.1) ควรจัดสร้างอาคารเรียนโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนให้มากที่สุด สามารถดัดแปลงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดประโยชน์ได้หลายอย่างในการจัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(1.2) ที่ตั้งของอาคารควรอยู่ในที่ถูกสุขลักษณะ ลักษณะบรรยากาศเหมือนกับบ้านมีเพดานต่ำ มีม่านบังตา สีของอาคารสวยงามเย็นตา

(1.3) อาคารควรมีความแข็งแรงทนทานต่อการใช้งาน และมีเครื่องใช้ครบถ้วนตาม ความจำเป็นของแต่ละส่วนที่โรงเรียนประถมศึกษาควรมี เช่น ห้องสมุด ห้องน้ำ ห้องส้วม

(1.4) ควรบำรุงรักษา และซ่อมแซมอาคารเรียนให้อยู่ในสภาพดี สามารถใช้งานได้อยู่เสมอ

(2) ห้องเรียน หลักในการจัดห้องเรียนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

(2.1) ขนาดของห้องเรียนควรมีความเหมาะสมกับขนาดของนักเรียนในห้อง

(2.2) ห้องเรียนควรจัดอย่างมีระเบียบ สะอาดเรียบร้อย ไม่มีเสียงดังหรือกลิ่นสกปรกรบกวน อากาศถ่ายเทได้ แสงสว่างเพียงพอ

(2.3) ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการสอน

(2.4) การจัดห้องเรียนควรคำนึงถึงพัฒนาการของนักเรียน และประโยชน์ในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

(3) อาคารประกอบและห้องพิเศษ อาคารประกอบได้แก่ สิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ เช่น อาคารเอนกประสงค์ โรงฝึกงานเรือน เพาะชำ ห้องพิเศษ เช่น ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องประชุม ห้องหัตถศึกษา ห้องอุปกรณ์ เป็นต้น หลักในการจัดควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- (3.1) โรงเรียนควรมีห้องสมุดโดยเฉพาะ เพื่อให้ครู และนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า
- (3.2) ควรมีห้องพยาบาลพร้อมทั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาล
- (3.3) ควรมีห้องปฏิบัติการเพื่อใช้ประโยชน์ในวิชาหัตถศึกษา เกษตร วิทยาศาสตร์ หรือวิชาอื่น ๆ
- (3.4) ควรมีห้องรับประทานอาหารสำหรับครู และนักเรียน
- (3.5) ควรมีห้องพักครูที่เป็นสัดส่วน
- (4) บริเวณโรงเรียน ได้แก่ สนาม ที่พักผ่อนหย่อนใจ และบริเวณต่างๆ ภายในโรงเรียน หลักในการจัดควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- (4.1) บริเวณโรงเรียนต้องมีความปลอดภัยแก่เด็กนักเรียน
- (4.2) ควรมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีสถานที่เล่นให้เด็กอย่างเพียงพอ
- (4.3) ควรปลูกต้นไม้เพื่อให้เกิดความร่มรื่น และดูแลรักษาบริเวณโรงเรียนให้สะอาด ตลอดจนควรตกแต่งบริเวณโรงเรียนให้มีระเบียบ และสวยงามอยู่เสมอ
- การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยการที่บุคคลจะเกิดการเรียนหรือไม่ ส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมโดยรอบผู้เรียน หากสภาพแวดล้อมเอื้อหรือสนับสนุนการเรียนรู้ จะเกิดขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็อุปสรรคหรือสิ่งขัดขวางมิให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้เช่นกัน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ซึ่งคำพันธ์ (2551) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- (1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ขนาดของห้องเรียน แสง เสียง กลิ่น ความพร้อมของเครื่องมือ และอุปกรณ์ อุณหภูมิห้องที่เหมาะสม
- (2) สภาพแวดล้อมทางจิตใจ ได้แก่ การสร้างความรู้สึกสบายใจ ให้เกิดขึ้นไม่บีบคั้นทางด้านจิตใจ ได้รับการยกย่องยอมรับจากบุคคลอื่น ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าคุณเป็นคนสำคัญ สภาพการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ไม่เครียด

2.1.3 การจัดการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น

การฝึกอาชีพระยะสั้นเป็นการศึกษานอกโรงเรียนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งช่วยเสริมทักษะในการประกอบอาชีพของประชาชนได้อย่างกว้างขวาง เพราะลักษณะการจัดมีความยืดหยุ่น จัดได้ทุกสภาพการณ์ ของสังคม ใช้เวลาเรียนไม่นานเกินไป อีกทั้งยังสามารถฝึกฝนผู้เรียนให้มีความรู้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ทันต่อความต้องการของตลาดแรงงาน (พฤตพิงษ์, 2550)

2.1.3.1 ความหมายของการฝึกอบรม

วราภรณ์ (2554) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า การฝึกอบรมหมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผน ซึ่งมุ่งหมายที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญ และความสามารถ นอกจากนี้ ไต่แบ่งการพัฒนาออกเป็น 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านทักษะ (Skill) หรือความชำนาญ เพื่อลดความสูญเสียอันเกิดจากการทำงานโดยขาดทักษะและประสบการณ์ การพัฒนาด้านความรู้ (Knowledge) เนื่องจากความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของวิชาการในปัจจุบัน ก่อให้เกิดความจำเป็นที่ทุกคนต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และการพัฒนาด้านทัศนคติ (Attitude) เป็นการสร้างสรรค์ความรู้สึกรักใคร่ที่ดีเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ ๆ เปลี่ยนแปลงความเชื่อเก่าที่ล้าสมัย เพื่อให้เกิดทัศนคติใหม่ที่มีประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาพฤติกรรม หรือนิสัยให้มีการกระทำที่เหมาะสมถูกต้องยิ่งขึ้น

พดุมพิงษ์ (2550) กล่าวว่า การฝึกอบรมคือ กิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะอย่างของบุคคลเพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือความชำนาญและทัศนคติอันเหมาะสม เพื่อยกมาตรฐานการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงขึ้น และทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าในงาน

2.1.3.1 องค์ประกอบของการจัดฝึกอบรม

วราภรณ์ (2554) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดฝึกอบรม ดังนี้คือ

(1) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ควรพิจารณาจากความสนใจ ความคาดหวังในการฝึกอบรม ความต้องการความพร้อมของผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และภูมิหลัง เช่น เพศ อายุ สถานภาพ พื้นฐานความรู้ ตำแหน่งหน้าที่การงาน

(2) การจัดหลักสูตรที่เหมาะสม เช่น มีการกำหนดวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรกำหนดเนื้อหาสาระ มีการจัดลำดับก่อนหลังเพื่อให้มีความต่อเนื่อง กำหนดระดับความยากง่าย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมแก่ผู้เข้ารับการอบรม กำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม และแน่นอน

(3) วิทยากรหรือบุคลากรในการฝึกอบรมที่มีความสามารถ วิทยากรหรือบุคลากรนั้นควรมี ความตั้งใจ มีความรับผิดชอบในการสอน มีทักษะในการสอน และมีประสบการณ์เพียงพอในการถ่ายทอดความรู้ มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ มีทักษะในการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน มีสัมพันธภาพและมนุษยสัมพันธ์กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม

(4) ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกอบรม เช่น มีสภาพแวดล้อมที่จูงใจ ขนาดของชั้นเรียนห้องที่ใช้ฝึกอบรมเพียงพอกับจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม สภาพห้องที่ใช้มีความสะอาด สะดวกสบาย มีสื่อและอุปกรณ์การสอนที่จะอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สถานที่ฝึกอบรมมีความน่าเชื่อถือที่น่านิยม

2.1.3.3 วัตถุประสงค์ของการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายของรัฐที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพมีสาระสำคัญ (กองพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน, 2550) ดังนี้ คือ สร้างความสามารถ ความพร้อม และความมั่นใจในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระตามความเหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น สนับสนุนให้มีมาตรฐานฝีมือ

แรงงาน เพื่อการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในระบบการศึกษาในโรงเรียนและนอกโรงเรียน สนับสนุนการร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการเอกชน เพื่อส่งเสริมและพัฒนา การศึกษาอาชีพเพื่อให้สามารถทำงานได้ โดยเฉพาะในด้านการฝึกงาน การตลาดและการลงทุน และ สุดท้ายจัดการฝึกอบรมอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และแนวทางพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศและท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้มีโอกาสหางานและสร้างงานได้มากขึ้น

ฉันทนา (2553) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรระยะสั้น ดังนี้คือ เพื่อ จัดให้บุคคลที่ไม่มีอาชีพได้มีทักษะอาชีพเฉพาะอย่าง สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ เพื่อเสริม อาชีพเดิมที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น เนื่องจากได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้ และ เทคโนโลยีใหม่ ๆ และจัดขึ้น เพื่อบุคคลที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ให้ตรงกับความต้องการของ ท้องถิ่น เป็นการเพิ่มพูนรายได้

นันทิชา (2552) ที่ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษานอก โรงเรียนด้านการฝึกวิชาชีพ ดังนี้คือ เพื่อให้มีงานทำเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพด้วยตนเองได้ และ เพื่อนำไปปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง

จะเห็นได้ว่าการฝึกอบรมนั้นมีบทบาทในการพัฒนาทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น การพัฒนาคน การพัฒนางาน หรือการพัฒนาอาชีพ ฉะนั้นการฝึกอบรมจึงเป็นการพัฒนาคุณภาพของ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นการสร้างความสามารถ ความพร้อมและความมั่นใจที่จะไปประกอบอาชีพ การงานในด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น ให้ สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งจะทำให้มีโอกาสหาและสร้างงานได้มากขึ้น จึงมีการ ร่วมมือกัน ของทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน

2.1.4 ความรู้เกี่ยวกับศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

2.1.4.1 ประวัติความเป็นมาของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

งานพัฒนาฝีมือแรงงานได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในรูปของศูนย์ฝึกอาชีพในสังกัดของ กองการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 ซึ่งต่อมา นายปรกรณ์ อังคุสิงห์ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ในขณะนั้นได้โอนงานศูนย์ฝึก อาชีพในกองการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นให้ไปอยู่ในความรับผิดชอบของกองแรงงาน

พ.ศ. 2508 ได้ยกฐานะเป็นกองพัฒนาอาชีพ สังกัดกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. 2509 มีการแบ่งส่วนราชการในกรมแรงงานเป็น 5 ส่วน ได้แก่ สำนักงานเลขานุการกรมกองการจัดหางาน กองพัฒนาอาชีพ กองวิชาการและสถิติแรงงาน กอง คุ้มครองแรงงานและแรงงานสัมพันธ์

พ.ศ. 2516 เปลี่ยนกองพัฒนาอาชีพเป็นสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สังกัด กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. 2535 ยุบกรมแรงงาน และตั้งเป็นกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สังกัด กระทรวงมหาดไทย และโอนมาสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (กรส.) ตั้งแต่วันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2536

พ.ศ. 2545 มีการปฏิรูประบบบริหารราชการใหม่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ไปสังกัดกระทรวงแรงงาน และมีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจการพัฒนาฝีมือแรงงานต่างๆ ของประเทศ รวมทั้งศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครด้วย

กรมพัฒนาฝีมือแรงงานตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังแรงงานให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งระดับชาติและระดับสากล สนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทั้งในปัจจุบันและอนาคต จึงได้ขยายการให้บริการด้านพัฒนาฝีมือแรงงานออกสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง เพื่อให้เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่ได้เน้นทรัพยากรมนุษย์เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่เน้นการกระจายงาน กระจายเงิน และกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เพื่อการพัฒนาประชาชาติอย่างยั่งยืน

2.1.4.2 ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร 10 แห่ง

ในยุคที่มีการแข่งขันในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษาและการทำงาน อัตราการว่างงานของประชากรในประเทศไทยก็เพิ่มสูงขึ้น ทางออกที่ดีที่สุดคือการหาความรู้ติดตัว และพัฒนาทักษะทางด้านวิชาชีพที่ตรงต่อตลาดแรงงาน ทางเลือกของการฝึกวิชาชีพยังมีอีกมาก ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรฝึกอาชีพฟรี และแบบมีค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยของผู้เรียน ทางเลือกที่ได้รวบรวมในที่นี้ เป็นศูนย์ฝึกอาชีพฟรี มีหลักสูตรเรียนฟรีมากมาย รับประกันได้ว่าผู้ที่เรียนจบจะสามารถนำวิชาความรู้ที่ได้รับ ไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้แน่นอน ซึ่งศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครที่เปิดให้เรียนฟรี มี 9 ศูนย์ ดังนี้

1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล

1.1) ที่ตั้งศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล (ฝึกอาชีพฟรี) ตั้งอยู่ที่ซอยปทุมณวิถี 20 สุขุมวิท 101 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร เบอร์โทรศัพท์ 0-2331-7573-4

1.2) หลักสูตรศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล ที่เปิดสอนมี 5 หลักสูตร (หลักสูตรต่างๆอาจมีการเปลี่ยนแปลง ควรโทรสอบถามรายละเอียดกับทางศูนย์ก่อนเดินทาง)

1.2.1) หลักสูตร 80 ชั่วโมง (1 เดือน) เรียนวันจันทร์-ศุกร์ เวลาเรียน 09.00 - 14.00 น. โดยวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ อาหารว่าง เบเกอรี่ แปรรูปอาหารและสมุนไพร อาหารคาว ศิลปประดิษฐ์ (ดอกไม้ดิน ดอกไม้ถุ่นอง) นวดแผนโบราณ นวดฝ่าเท้า การจัดดอกไม้สด ร้อยลูกปัด และคอมพิวเตอร์ (การใช้โปรแกรม)

1.2.2) หลักสูตร 160 ชั่วโมง (2 เดือน) เรียนวันจันทร์ - ศุกร์ เวลาเรียน 09.00 - 14.00 น. โดยวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ เสริมสวย ระดับ 1 ตัดผมสุภาพบุรุษ ระดับ 1 ตัดเย็บเสื้อผ้า ระดับ 1 และการสร้างแบบเสื้อผ้า (แพทเทิร์น)

1.2.3) หลักสูตรเรียน 40 ชั่วโมง (1 เดือน) เรียน วันอาทิตย์ เวลาเรียน 09.00 -15.00 น. โดยวิชาที่เปิดสอน คือ แกะสลักกระจกและกรอรูปวิทยาศาสตร์

1.2.4) หลักสูตรเรียน 80 ชั่วโมง (4 เดือน) มี 2 หลักสูตรดังนี้

1.2.4.1) หลักสูตรเรียน 4 เดือน วันเสาร์ เวลาเรียน 09.00 -15.00 น. โดยวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ อาหารว่าง เบเกอรี่ อาหารคาว แพทเทิร์น ศิลปประดิษฐ์ (ปั้นดอกไม้จากดินไทย) ดอกไม้จากถุ่นอง แกะสลักผักและผลไม้ ร้อยลูกปัด ผ้าบาติก นวดแผนโบราณ นวดฝ่าเท้าสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ คอมพิวเตอร์ (การใช้โปรแกรม) ซ่อมโทรศัพท์มือถือ ถอดแปรรูปอาหารและสมุนไพร และเพ้นท์ผ้า

1.2.4.2) หลักสูตรเรียน 4 เดือน วันอาทิตย์ เวลาเรียน 09.00 – 15.00 น. วิชาที่เปิดสอน ได้แก่ อาหารว่าง เบเกอรี่ อาหารคาว แพทเทิร์น ศิลปประดิษฐ์ (ปั้นดอกไม้จากดินไทย) ดอกไม้ผ้าระบายสี การจัดดอกไม้สด ร้อยลูกปัด ผ้าบาติก นวดแผนโบราณ นวดฝ่าเท้า สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ คอมพิวเตอร์ (การใช้โปรแกรม) ซ่อมโทรศัพท์มือถือ ถอดแปรรูปอาหารและสมุนไพร และเพ้นท์ผ้า

1.2.5) หลักสูตรเรียน 125 ชั่วโมง (6 เดือน) เรียน วันเสาร์/ อาทิตย์ เวลาเรียน 09.00 -15.00 น. มี 2 หลักสูตร ดังนี้

1.2.5.1) หลักสูตรเรียน 6 เดือน วันเสาร์ โดยวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ (สอบประเมินความรู้พื้นฐาน) ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมโทรทัศน์ (ต้องมีความรู้พื้นฐานวิชาซ่อมวิทยุ) ช่างซ่อมวิทยุ เสริมสวยระดับ 1 ตัดผมสุภาพบุรุษ ระดับ 1 และตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ระดับ 1

1.2.5.2) หลักสูตรเรียน 6 เดือน วันอาทิตย์ โดยวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ (สอบประเมินความรู้พื้นฐาน) ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมโทรทัศน์ (ต้องมีความรู้พื้นฐานวิชาซ่อมวิทยุ) ช่างซ่อมวิทยุ เสริมสวยระดับ 1 ตัดผมสุภาพบุรุษ ระดับ 1 และตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ระดับ 1

1.3) คุณสมบัติ เบื้องต้นของผู้เรียน

- 1.3.1) สัญชาติไทย
- 1.3.2) ชาย - หญิง อายุ 14 ปีขึ้นไป
- 1.3.3) อ่านออก - เขียนได้
- 1.3.4) มีความประพฤติเรียบร้อย
- 1.3.5) ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคน่ารังเกียจ

1.4) หลักฐานการสมัคร

- 1.4.1) สำเนาบัตรประชาชน
- 1.4.2) รูปถ่าย (หน้าตรง) ขนาด 1-2 นิ้ว จำนวน 2 รูป
- 1.4.3) ยื่นใบสมัครด้วยตนเอง

2) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สอนลุ่มพินี่

2.1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สอนลุ่มพินี่ (ฝึกอาชีพฟรี) ที่ตั้ง ศูนย์ฝึกอาชีพสอนลุ่มพินี่ ตั้งอยู่ใน สอนลุ่มพินี่ ติดที่จอดรถด้านใน ประตู 8 ใกล้ ถนนสารสิน เขต ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ที่ติดต่อของศูนย์ 02-2515849, 02-2515281

2.2) หลักสูตรและเวลาเรียน

2.2.1) หลักสูตร จันทร์ - ศุกร์ เรียน 1 เดือน (80 ชั่วโมง) เวลาเรียน 09.00 - 14.00 น.

2.2.2) หลักสูตร จันทร์- ศุกร์ เรียน 2 เดือน (160 ชั่วโมง) เวลาเรียน 09.00 - 14.00 น.

2.2.3) หลักสูตร เสาร์ และ อาทิตย์ เรียน 2 เดือน

2.2.4) หลักสูตร เสาร์ หรือ อาทิตย์ เรียน 6 เดือน (เลือกเรียน วันเสาร์ หรือวันอาทิตย์ 1 วัน)

2.3) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (สวนลุมพินี) มีวิชาให้เลือกเรียนมากมาย อาทิ เช่น แพทย์รีน เย็บจักรอุตสาหกรรม เสริมสวย ระดับ 1 ระดับ 2 เทคนิคการแต่งหน้า ตัดผมชาย ระดับ 1 ระดับ 2 ตัดเสื้อผ้าสตรี ระดับ 1 ระดับ 2 ดอกไม้ดินหอม โรติ - ปาท่องโก๋ (ปิดชั่วคราว) ถักแก้ว ตึกตาโครเซต ขนมไทย (ปิดชั่วคราว) พันท์ผ้าบาติก-มัดย้อม จัดดอกไม้สด ปั้นอาหารจิ๋ว ประติมากรรมจากดินหอม ร้อยลูกปัด นวดแผนไทย กรอบรูปวิทยาศาสตร์ ผลิตภัณฑ์จากเชือก (มาคราเม่) คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ดีไซน์ ช่างซ่อมจักรอุตสาหกรรม ช่างซ่อมวีดีโอ-ซีดี ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ตัดเสื้อสุทชาย ช่างซ่อมโน้ตบุ๊ก ตัดเสื้อกางเกงชาย ช่างซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า เย็บจักรอุตสาหกรรม ช่างซ่อมโทรทัศน์ ช่างซ่อมไฟฟ้า และช่างติดตั้งงานรับสัญญาณดาวเทียมและกล้องวงจรปิด

2.4) คุณสมบัติ เบื้องต้นของผู้เรียน

2.4.1) สัญชาติไทย

2.4.2) ชาย - หญิง อายุ 14 ปีขึ้นไป

2.4.3) อ่านออก - เขียนได้

2.4.4) มีความประพฤติเรียบร้อย

2.4.5) ไม่เป็นโคติดต่อร้ายแรง หรือโรคน่ารังเกียจ

2.5) หลักฐานการสมัคร

2.5.1) สำเนาบัตรประชาชน

2.5.2) รูปถ่าย (หน้าตรง) ขนาด 1-2 นิ้ว จำนวน 2 รูป

2.5.3) ยื่นใบสมัครด้วยตนเอง

3) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัตรจรรยาवास

3.1) ที่ตั้งศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร(วัตรจรรยาवास) อยู่ที่ซอย เจริญกรุง 72 ถนนเจริญกรุง เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เบอร์โทรศัพท์ 02-292 0194 และ 02-289 3478

3.2) วิชาที่เปิดสอนของศูนย์ฝึกอาชีพวัตรจรรยาवास ก็มีมากมาย เช่น ตัดผมสุภาพบุรุษ 1 ตัดผมสุภาพบุรุษ 2 เสริมสวยระดับ 1 เสริมสวยระดับ 2 ศิลปะประดิษฐ์ สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ สมุนไพร ช่างไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ ช่างซ่อมวีดีโอ พันท์แก้ว กระจก พิมพ์ดีดไทย- อังกฤษ ผ้าบาติก จัดดอกไม้สด ดอกไม้ผ้าระบายสี ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ตัดเสื้อสตรี หลักเซ็นต์ระดับ 1 ตัดเสื้อสตรีหลักเซ็นต์ระดับ 2 การสร้างแพทย์รีน นวดแผนโบราณ ตัดเสื้อกางเกง ชาย ตัดเสื้อสุทชาย-หญิง กรอบรูปวิทยาศาสตร์ เย็บจักรอุตสาหกรรมดีไซน์ ช่างวิทยุ 1 ช่างวิทยุ 2

ช่างซ่อมโทรทัศน์สี-ขาวดำ แกะสลักผัก-ผลไม้ และงานใบตอง อาหารว่าง อาหารคาว เบเกอรี่ และดนตรีไทย

3.3) การรับสมัคร (กรุณาตรวจสอบ วัน เวลา การรับสมัครจากศูนย์แต่ละศูนย์อีกครั้ง)

3.3.1) หลักสูตร 1 เดือนเรียนวันจันทร์-ศุกร์ (80 ชั่วโมง)เวลาเรียน 09.00 - 14.00 น.

3.3.2) หลักสูตร 2 เดือน เรียนวันจันทร์ - ศุกร์ (160 ชั่วโมง) เวลาเรียน 09.00 - 14.00 น.

3.3.3) หลักสูตร 4 เดือน วันเสาร์/วันอาทิตย์ (80 ชั่วโมง) เวลาเรียน 09.00 - 15.00 น.

3.3.4) หลักสูตรเรียน 6 เดือนวันเสาร์/อาทิตย์ (125 ชั่วโมง) เวลาเรียน 09.00 -15.00 น.

4) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด

4.1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด ตั้งอยู่ที่ ซอยจรัลสนิทวงศ์ 79 ถนนจรัลสนิทวงศ์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ที่ติดต่อ 0 2423 2025-6

4.2) หลักสูตรและวิชาที่เปิดฝึกอบรม มีดังนี้

4.2.1) หลักสูตร 1 เดือน (80 ชั่วโมง) เรียน จันทร์-ศุกร์ เวลาเรียน 09.30-14.30 น. วิชาที่เปิดรับสมัคร ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ระดับ 1 คอมพิวเตอร์ ระดับ 2 เทียนแพนซี นวดแผนไทย บาดิกและมัดย้อม สมุนไพร ดอกไม้จากดินไทย การออกแบบเครื่องประดับ สตรี อาหารคาว อาหารว่าง การทำพวงมาลัยดอกไม้สดและบายศรี เบเกอรี่ ซ่อมเครื่องมือสื่อสาร (โทรศัพท์มือถือ) อาหารนานาชาติ และสร้างแพทเทิร์น (เปิดรับสมัครเรียน ทุกวันที่ 15-31 ของทุกเดือน เปิดเรียน วันที่ 1 หรือวันจันทร์แรกของเดือนถัดไปหลักสูตร จันทร์-ศุกร์)

4.2.2) หลักสูตร 2 เดือน (160 ชั่วโมง) เรียน จันทร์ -ศุกร์ เวลาเรียน 09.30-14.30 น. วิชาที่เปิดรับสมัคร ได้แก่ เสริมสวย ระดับ 1 ตัดผมชาย ตัดเย็บเสื้อผ้า สตรี และเย็บจักรอุตสาหกรรม โดยทำการเปิดรับสมัครเรียน ดังนี้

4.2.2.1) รุ่นที่ 1 รับสมัคร 1-30 กันยายน เรียน ตุลาคม - พฤศจิกายน

4.2.2.2) รุ่นที่ 2 รับสมัคร 1-30 พฤศจิกายน เรียน ธันวาคม-มกราคม

4.2.2.3) รุ่นที่ 3 รับสมัคร 1-31 มกราคม เรียน กุมภาพันธ์-มีนาคม

4.2.2.4) รุ่นที่ 4 สมัคร 1-30 เมษายน เรียน พฤษภาคม-มิถุนายน

4.2.2.5) รุ่นที่ 5 รับสมัคร 1-30 มิถุนายน เรียน กรกฎาคม-สิงหาคม

4.2.3) หลักสูตร 2 เดือน (80 ชั่วโมง) เรียน เสาร์-อาทิตย์ เวลาเรียน 09.00-15.00 น. วิชาที่เปิดรับสมัคร ซ่อมคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ ระดับ 1 คอมพิวเตอร์ ระดับ 2 นวดแผนไทย นวดแผนไทย (ประยุกต์) เทียนแพนซี บาดิกและมัตย้อม พันธุ์กระจก ดอกไม้ จากดินไทย การออกแบบเครื่องประดับสตรี กรอบรูปวิทยาศาสตร์ บรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์กระดาษ เครื่องหนัง เบอเกอร์ อาหารคาว อาหารว่างและขนมไทย การจัดดอกไม้สดและแกะสลักผัก ผลไม้ สมุนไพร ช่างไฟฟ้าพันมอเตอร์ และการสร้างแพทเทิร์น โดยทำการเปิดรับสมัครเรียน ดังนี้

- 4.2.3.1) รุ่นที่ 1 รับสมัคร 1-30 กันยายน เรียน ตุลาคม
- พฤศจิกายน
- 4.2.3.2) รุ่นที่ 2 รับสมัคร 1-30 พฤศจิกายน เรียน ธันวาคม-มกราคม
- 4.2.3.3) รุ่นที่ 3 รับสมัคร 1-31 มกราคม เรียน กุมภาพันธ์-มีนาคม
- 4.2.3.4) รุ่นที่ 4 รับสมัคร 1-31 มีนาคม เรียน เมษายน-พฤษภาคม
- 4.2.3.5) รุ่นที่ 5 รับสมัคร 1-31 พฤษภาคม เรียน มิถุนายน-กรกฎาคม
- 4.2.3.6) รุ่นที่ 6 รับสมัคร 1-31 กรกฎาคม เรียน สิงหาคม-กันยายน

4.2.4) หลักสูตร 4 เดือน (80 ชั่วโมง) เรียน เสาร์และอาทิตย์ เวลาเรียน 09.00-15.00 น วิชาที่เปิดรับสมัคร ได้แก่ ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี เย็บจักรอุตสาหกรรม และซ่อมวิทยุ-โทรทัศน์ โดยทำการเปิดรับสมัครเรียน ดังนี้

- 4.2.4.1) รุ่นที่ 1 รับสมัคร 1-30 กันยายน เรียน ตุลาคม
- มกราคม
- 4.2.4.2) รุ่นที่ 2 รับสมัคร 1-31 มกราคม เรียน กุมภาพันธ์-พฤษภาคม
- 4.2.4.2) รุ่นที่ 3 รับสมัคร 1-31 พฤษภาคม เรียน มิถุนายน-กันยายน

4.2.5) หลักสูตร 6 เดือน (120 ชั่วโมง) เรียน เสาร์หรืออาทิตย์ เวลาเรียน 09.00-15.00 น. วิชาที่เปิดรับสมัคร ได้แก่ เสริมสวย และตัดผมชาย

5) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (เขตมีนบุรี) หรือศูนย์ฝึกอาชีพ จตุจักร 2

5.1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (มีนบุรี) หรือศูนย์ฝึกอาชีพ จตุจักร 2 เป็นสถานที่เรียนฟรีไม่มีเสียค่าใช้จ่าย ตั้งอยู่ภายในตลาดนัดจตุจักร 2 ถนนสีหบุรานุกิจ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510 โทรศัพท์ติดต่อ 02-540 4375-6

5.2) วิชาที่เปิดสอน มีดังนี้

5.2.1) ดอกไม้ประดิษฐ์เพื่อการค้า

- 5.2.2) ขนมไทย
- 5.2.3) ตัดเสื้อสตรีระดับ 1 และตัดเสื้อสตรีระดับ 2
- 5.2.4) ศิลปะประดิษฐ์
- 5.2.5) กัดลายกระจกและพันทราย
- 5.2.6) ซ่อมคอมพิวเตอร์
- 5.2.7) กรอบรูปและกรอบวิทยาศาสตร์
- 5.2.8) แปรรูปสมุนไพร
- 5.2.9) เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก
- 5.2.10) ศิลปะประยุกต์และการทำผ้าบาติก
- 5.2.11) การจัดดอกไม้พื้นฐาน และประยุกต์ในการประกอบ
- อาชีพ
- 5.2.12) เสริมสวย 1 และเสริมสวย 2
- ระดับ 2
- 5.2.13) ตัดผมสุภาพบุรุษระดับ 1 และตัดผมสุภาพบุรุษ
- 5.2.14) อาหารว่าง
- 5.2.15) เบเกอรี่
- 5.2.16) นวดแผนไทย/โบราณ และนวดสปา
- 5.2.17) อาหารไทย
- 5.2.18) วิชาอื่นๆ ตามแต่ที่ศูนย์จะเปิดสอน
- 6) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดสุทธาวาส บางกอกน้อย
- 6.1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดสุทธาวาส บางกอกน้อย ตั้งอยู่ที่วัดสุทธาวาส ถนนจรัญสนิทวงศ์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เบอร์โทรศัพท์ สำหรับสอบถามข้อมูล 02-412 4611-2
- 6.2) วิชาที่เปิดสอนให้เรียนฝึกอาชีพฟรี ได้แก่ ตัดเย็บเสื้อผ้าระดับ 1-2 เสริมสวยระดับ 1 -2 ตัดผมสุภาพบุรุษระดับ 1-2 นวดแผนไทย อาหารคาว อาหารว่าง ขนมไทย เบเกอรี่ ซ่อมคอมพิวเตอร์ ซ่อมโทรศัพท์มือถือ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า ช่างซ่อมโทรทัศน์ ช่างซ่อมวิทยุ และเครื่องขยายเสียง จัดดอกไม้สด แกะสลัก และงานใบตอง ดอกไม้ดิน ดอกไม้ผ้า ไยบัว เกล็ดปลา พานพุ่มบายศรี สิ่งประดิษฐ์จากกระดาษสา พื้นผ้า แก้ว ไม้ ร้อยลูกปัด สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ สานผักตบชวา บาติก มัดย้อม วาดรูป กรอบรูป กัดลายกระจก เทียนแฟนซี
- 6.3) คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้สมัครเรียนฝึกอาชีพ
- 6.3.1) สัญชาติไทย
- 6.3.2) ชาย - หญิง อายุ 10 ปีขึ้นไป
- 6.3.3) อ่านออก - เขียนได้
- 6.3.4) มีความประพฤติเรียบร้อย
- 6.3.5) ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคนำรังเกียจ
- 6.4) หลักฐานการสมัคร

- 6.4.1 สำเนาบัตรประชาชน
- 6.4.2 รูปถ่าย (หน้าตรง) ขนาด 1-2 นิ้ว จำนวน 2 รูป
- 6.4.3 ยื่นใบสมัครด้วยตนเอง
- 7) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตจตุจักร 1
- 7.1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จตุจักร (สำนักงานเขตจตุจักร) ตั้งอยู่ที่สวนจตุจักร โชนลานจอดรถ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อศูนย์ 02-272-4741, 02-513-6654
- 7.2) หลักสูตรเรียนฝึกอาชีพที่เปิดสอนมีดังนี้
- 7.2.1) ตัดผมสุภาพบุรุษ
- 7.2.2) เสริมสวย สิ่งประดิษฐ์
- 7.2.3) นวดแผนไทย
- 7.2.4) ดอกไม้ใยบัว
- 7.2.5) เทียนแฟนซี
- 7.2.6) เพ้นท์แก้ว
- 7.2.7) กระจก
- 7.2.8) เบเกอร์รี่
- 7.2.9) ดอกไม้จากดินหอม
- 7.2.10) แกะสลักผักและผลไม้
- 7.2.11) อาหารว่าง
- 7.2.12) อาหารคาว
- 7.3) คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้สมัครเรียนฝึกอาชีพ
- 7.3.1) สัญชาติไทย
- 7.3.2) ชาย - หญิง อายุ 14 ปีขึ้นไป
- 7.3.3) อ่านออก - เขียนได้
- 7.3.4) มีความประพฤติเรียบร้อย
- 7.3.5) ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคนำรังเกียจ
- 7.4) หลักฐานการสมัคร
- 7.4.1) สำเนาบัตรประชาชน
- 7.4.2) รูปถ่าย (หน้าตรง) ขนาด 1-2 นิ้ว จำนวน 2 รูป
- 7.4.3) ยื่นใบสมัครด้วยตนเอง
- 8) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางกะปิ
- 8.1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางกะปิ ตั้งอยู่ที่ "อาคารอเนกประสงค์ ชุมชนวังโสม" ซอยรามคำแหง 60 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 02-378-2421
- 8.2) หลักสูตรที่เปิดสอน มีดังนี้

8.2.1) หลักสูตร 1 เดือน (80 ชั่วโมง) เรียนวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 09.00 – 14.00 น. มีรายการที่เปิดสอน ได้แก่ รายการวิชาที่เปิดสอน ซ่อมโทรศัพท์มือถือ ซ่อมคอมพิวเตอร์ นวดแผนไทย เบเกอรี่ อาหารคาว อาหารว่าง จัดดอกไม้สดและดอกไม้อบแห้ง ดอกไม้ดินญี่ปุ่น ร้อยลูกปัด ถักเชือกเมคราเม่ เฟ้นท์เล็บ และเทคนิคการตัดชอย

8.2.2) หลักสูตร 2 เดือน (160 ชั่วโมง) เรียนวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 09.00 – 14.00 น. รายการวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ เสริมสวย ตัดผมชาย ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ระดับ 1, 2 และสร้างแบบเสื้อผ้า (แพทเทิร์น)

8.2.3) หลักสูตร 2 เดือน (80 ชั่วโมง) เรียนวันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 09.00 – 15.00 น. รายการวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ รายการวิชาที่เปิดสอน ซ่อมโทรศัพท์มือถือ ซ่อมคอมพิวเตอร์ นวดแผนไทย เบเกอรี่ อาหารคาว อาหารว่าง ดอกไม้ดินญี่ปุ่น ช่างทำรองเท้าและกระเป๋าสตรี เฟ้นท์เล็บ ผ้าบาติก ดอกไม้ใยบัว/เมคราเม่ แกะสลักผัก-ผลไม้ ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าพื้นฐาน กรอบรูป-ก๊อตลายกระจก และอัดกรอบพระพลาสติกกันน้ำ

8.2.4) หลักสูตร 4 เดือน (80 ชั่วโมง) เรียนวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา 09.00 – 15.00 น. รายการวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ เสริมสวย ตัดผมชาย ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี และสร้างแบบเสื้อผ้า (แพทเทิร์น)

8.3) คุณสมบัติ เบื้องต้นของผู้เรียน

8.3.1) สัญชาติไทย

8.3.2) ชาย - หญิง อายุ 14 ปีขึ้นไป

8.3.3) อ่านออก – เขียนได้

8.3.4) มีความประพฤติเรียบร้อย

8.3.5) ไม่เป็นโคติดต่อร้ายแรง หรือโรคน่ารังเกียจ

8.4) หลักฐานการสมัคร

8.4.1) สำเนาบัตรประชาชน

8.4.2) รูปถ่าย (หน้าตรง) ขนาด 1-2 นิ้ว จำนวน 2 รูป

8.4.3) ยื่นใบสมัครด้วยตนเอง

9) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตสะพานสูง

9.1) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตสะพานสูง ตั้งอยู่ที่ ซอยรามคำแหง 118 อาคารอยู่ทางด้านหลังสำนักงานเขตสะพานสูง

9.2) หลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพประกอบไปด้วยวิชาต่างๆ ดังนี้

9.2.1) หลักสูตร 80 ชั่วโมง ได้แก่ นวดสปาหน้า คอมพิวเตอร์ เบื้องต้น อาหารคาว-หวาน เบเกอรี่ นวดน้ำมันอโรมา ศิลปะประดิษฐ์ ซ่อมคอมพิวเตอร์ ซ่อมโทรศัพท์มือถือและซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า

9.2.2) หลักสูตร 160 ชั่วโมง ได้แก่ ตัดผมชาย ตัดเย็บเสื้อผ้า นวดแผนไทย และ สร้างแบบเสื้อผ้า (แพทเทิร์น)

9.3) คุณสมบัติผู้สมัครเรียน

ผู้สนใจและประสงค์สมัครเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้ และไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

9.4) หลักฐานการสมัคร

9.4.1 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

9.4.2 รูปถ่าย 2 ใบ

10) ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตลาดพร้าว

ศูนย์ฝึกอาชีพพระยะสัน ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตลาดพร้าว ตั้งอยู่ที่สำนักงานเขตลาดพร้าว ชั้น 3 เปิดฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นเรียนวันจันทร์-วันศุกร์ (80 ชั่วโมง / 150 ชั่วโมง / 160 ชั่วโมง) และหลักสูตรระยะสั้นเรียนวันเสาร์-วันอาทิตย์ (80 ชั่วโมง / 160 ชั่วโมง / 60 ชั่วโมง) โดยไม่เสียค่าสมัครเรียน

10.1) วันเวลาในการเรียน สามารถเลือกเรียน วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์ - วันอาทิตย์

10.2) หลักสูตรและวิชาที่ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตลาดพร้าว เปิดสอน มีดังนี้

10.2.1) หลักสูตร 80 ชั่วโมง เรียนวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 09.00-15.00 น. ได้แก่ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น งานศิลปะการต่อผ้า ของชำร่วย ร้อยลูกปัด-เมคราเม่ ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา งานศิลปะการต่อผ้า แกะสลักและงานใบตอง และเบเกอรี่และอาหารว่าง

10.2.2) หลักสูตร 150 ชั่วโมง เรียนวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 09.00-15.00 น. ได้แก่ วิชาหมวดไทยเพื่อสุขภาพ

10.2.3) หลักสูตร 160 ชั่วโมง เรียนวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 09.00-15.00 น. ได้แก่ วิชาเสริมสวย

10.2.4) หลักสูตรระยะสั้น 80 ชั่วโมง เรียนวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 09.00-15.00 น. ได้แก่ เบเกอรี่และอาหารว่าง พื้นฐานการเขียนภาพ ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา งานศิลปะการต่อผ้า (งานควิลท์) แกะสลักและงานใบตอง เทียนแพนซี ผ้าบาติก และซ่อมโทรศัพท์มือถือ

10.2.5) หลักสูตรระยะสั้น 160 ชั่วโมง เรียนวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 09.00-15.00 น. ได้แก่ วิชาเสริมสวย

10.2.6) หลักสูตรระยะสั้น 60 ชั่วโมง เรียนวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 09.00-15.00 น. ได้แก่ นวดฝ่าเท้าเพื่อสุขภาพ

10.3) คุณสมบัติผู้เข้าเรียน

10.3.1) มีอายุไม่ต่ำกว่า 14 ปีบริบูรณ์

10.3.2) สัญชาติไทย

10.4) สถานที่สมัครเรียน (สำนักงานเขตลาดพร้าว ชั้น 3) 3 เบอร์โทรศัพท์ 089-523-2588

10.5) หลักฐานการสมัครเรียน

10.5.1) สำเนาบัตรประชาชน จำนวน 1 ฉบับ

10.5.2) รูปถ่าย 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป

10.5.3) สำเนาวุฒิการศึกษา จำนวน 1 ฉบับ ในกรณีเรียน

“วิชานวดไทยและนวดฝ่าเท้า”

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณนิสา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของนิสิตและปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มหาวิทยาลัยพะเยา: กรณีศึกษา 7 หลักสูตรวิชาชีพเปิดเสรีอาเซียนของนิสิต มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ความพร้อมด้านสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ก็มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก โดยด้านหลักสูตรของสถานศึกษา อยู่ในระดับความพร้อมปานกลาง ต่อมาด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับความพร้อมปานกลาง และด้านบริบท และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับความพร้อมปานกลาง อนึ่งจากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง พบว่า หากได้รับโอกาสในการทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียน นิสิตร้อยละ 90.81 จะตัดสินใจไปทำงาน และนิสิตส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 97.03 เห็นว่า การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลต่อการประกอบอาชีพของนิสิต

ถนอม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามธรรมชาติของผู้เรียนโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (กาญจนสิงหาสน์อุปถัมภ์) ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26-35 ปี โดยมีอาชีพรับจ้าง มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ซึ่งมีช่วงเวลาเรียนทั้งเวลาปกติและภาคค่ำอย่างละเท่าๆ กัน 2) ธรรมชาติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้ 2.1) ด้านหลักสูตร ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีความคิดเห็นโดยรวมและรายชื่อพบว่า เห็นด้วยมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เนื้อหาในหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษานำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง เนื้อหาหลักสูตรวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน หลักสูตรมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนให้กับประชาชนทั่วไปให้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น เพื่อให้ความรู้ ความสามารถในวิชาชีพนำไปประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเอง และครอบครัว 2.2) ด้านครูผู้สอน ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีความคิดเห็นโดยรวมและรายชื่อ พบว่า เห็นด้วยมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูมีความสามารถในวิชาที่สอน ตรงต่อเวลาในการสอน สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นกันเองกับนักศึกษา มีเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ให้เข้าใจได้ง่าย ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนทุกชั้นตอนที่มีการปฏิบัติ 2.3) ด้านวัสดุ อุปกรณ์ ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีความคิดเห็นโดยรวมและรายชื่อ พบว่า เห็นด้วยมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์มีความเหมาะสมตรงกับเนื้อหาวิชา ใช้วัสดุอุปกรณ์ได้อย่างคุ้มค่าและประหยัด มีการบริการด้านวัสดุ อุปกรณ์ 3) ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ เพศหญิงและเพศชายจะมีความถนัดในการประกอบอาชีพ ตลอดจนมีความสามารถที่

แตกต่างกัน ส่วนใหญ่เพศชายจะเลือกเรียนวิชาชีพเกี่ยวกับทางด้านหมวดวิชาอุตสาหกรรม เนื่องจากวิชาชีพนี้จะเน้นหนักไปในทางการใช้แรงงานและทักษะในการทำงานเพื่อนำไปประกอบอาชีพตามความต้องการของตน ส่วนเพศหญิงจะเลือกเรียนวิชาชีพที่เกี่ยวกับทางด้านหมวดวิชาคหกรรม เพราะเพศหญิงไม่ถนัดในการทำงานหนักและประกอบกับมีพื้นฐานเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และมีความถนัดมากกว่า 4) ผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เพราะการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อย ด้อยโอกาสทางการศึกษา มีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านอาชีพ และนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว จัดปัญหาการว่างงาน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ซึ่งจะเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้ศึกษา 5) ผู้เรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะความคิดเห็นของผู้เรียนที่จบระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาต้องเอาไปประกอบอาชีพ ส่วนระดับอุดมศึกษาส่วนมาก จะเอาไปเป็นอาชีพเสริม และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาตนเอง 6) ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการตรงกัน คือ ต้องการมาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อยกระดับความรู้ พร้อมทั้งสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์กับตนเอง และครอบครัว และ 7) ผู้เรียนที่ช่วงเวลาเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนที่ศึกษาช่วงเวลาต่างกัน แต่เรียนในหลักสูตรเดียวกัน ครูผู้สอนคนเดียวกันและใช้วัสดุ อุปกรณ์เหมือนกัน จึงทำให้ผู้เรียนที่มีช่วงเวลาเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

พุทธรอง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การติดตามศึกษาคุณภาพผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

สงวน (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค Jigsaw ผลการวิจัยพบว่า การจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีจะช่วยให้นักเรียนและครูอาจารย์มีความสุขที่ดี อันจะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ทางหนึ่ง

จเรวัฒน์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของผู้สมัครเรียนในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของศูนย์วิทยพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ยกเว้น มีพฤติกรรมด้านช่วงเวลาในการเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผ่านดาวเทียมไทยคม 5 ในช่วงเวลา 21.01-24.00 น. มีจำนวนสูงสุด 62 คน ร้อยละ 30.20 และอันดับรองลงมาคือ การเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช www.stou.ac.th ในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. มีจำนวนสูงสุด 47 คน ร้อยละ 22.90 และ 2) สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน พบว่า เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (www.stou.ac.th) มากเป็นอันดับแรก และเนื้อหาของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน พบว่า ผู้สมัคร

เรียนมีการตัดสินใจสมัครเรียนกับเนื้อหา เรื่องความสะอาดสบายสำหรับการเดินทาง เนื่องจากไม่ต้องเข้าชั้นเรียนปกติ มากที่สุดเป็นอันดับแรก ดังนั้น ในการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมาราช และศูนย์วิทยพัฒนาทุกแห่ง ควรนำเนื้อหาเรื่องความสะอาดสบายสำหรับการเดินทาง เนื่องจากไม่ต้องเข้าชั้นเรียนปกติ มาประชาสัมพันธ์ในเนื้อหาเรื่องนี้เพิ่มขึ้น

ณัฐภูมิ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพออกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพออกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิวิมล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของเด็กและเยาวชนต่อการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการของเด็กและเยาวชนต่อการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในแต่ละด้าน พบดังนี้ 1.1) ด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชา ในภาพรวม เด็กและเยาวชนต้องการอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ต้องการสูงสุดคือ เนื้อหาวิชาตามหลักสูตรต้องการเน้นการนำไปประกอบอาชีพได้ 1.2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมเด็กและเยาวชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยรายข้อที่มีความต้องการสูงสุดคือ การสร้างรายได้ระหว่างฝึกอบรมวิชาชีพ 1.3) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ ในภาพรวมเด็กและเยาวชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยรายข้อที่มีความต้องการสูงสุดคือ ห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และ 1.4) ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวมเด็กและเยาวชนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยรายข้อที่มีความต้องการสูงสุดคือ ผลการวัดและประเมินผลเป็นประโยชน์ในการพิจารณาปล่อยตัวก่อนกำหนด 2) การเปรียบเทียบความต้องการของเด็กและเยาวชนต่อการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พบว่า 2.1) เด็กและเยาวชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกัน 2.2) เด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความต้องการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรัญญา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง อยู่ในระดับเห็นด้วยและเหมาะสมทั้ง 4 ด้าน โดยผู้สอนเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น คือ ถ่ายทอดความรู้ให้ศิษย์โดยไม่ปิดป้องหรือปิดบัง การแต่งกายดีเหมาะสมกับอาชีพครู มีอารมณ์ขัน ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดสุภาพไพเราะ และชัดเจนตามด้วยด้านหลักสูตรโดยเนื้อหาในหลักสูตรที่เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้ และเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนตรงตามเป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอนนั้น ผู้เรียนเข้าใจวิธีการใช้อุปกรณ์ สื่อการสอนแต่ละชนิดให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน มีความเหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และลำดับสุดท้ายคือ ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อาคารเรียนโดยรวมแข็งแรงให้ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ใช้ ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดที่สำคัญคือ ด้านหลักสูตรนั้นระยะเรียนน้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาเรียน ผู้สอนมีน้อย และปฏิบัติหน้าที่พิเศษ

อื่นในเวลาสอน อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ นักศึกษาต้องจัดหาเพิ่มเติมเพราะมีงบประมาณน้อย และเก็บเงินบำรุงการศึกษาในอัตราที่ต่ำมาก

จิรศักดิ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาและความต้องการของนักศึกษาสายอาชีพตามหลักสูตร วิชาซีพระยะสั้น เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขต การศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการของนักศึกษาสายอาชีพที่เข้าศึกษาวิชาซีพระยะสั้น ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตการศึกษา 5 คือต้องการให้เจ้าหน้าที่ จัดเตรียมเครื่องมือ และเครื่องใช้ในการฝึกปฏิบัติให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาทางด้านอาชีพศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นทักษะและกระบวนการ เน้นการฝึกปฏิบัติ มีความเกี่ยวข้องกับเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ ในการฝึกปฏิบัติ ฉะนั้นเพื่อให้ นักศึกษาสามารถฝึก ปฏิบัติงานกับเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ ที่มีคุณภาพดี ทนสมัย และมีจำนวนเพียงพอมาใช้ในการฝึกปฏิบัติ 2) เพศ ต่างกันของนักศึกษา มีความต้องการด้านการเรียนการสอน แตกต่างกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ด้วย ลักษณะของเพศหญิงจะมีความละเอียด ความคิดอ่านรอบคอบกว่าเพศชาย ทำให้ความคิดเห็นต่อ ความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นแตกต่างจากเพศชาย

ทวี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาซีพระยะสั้นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น ในเรื่องเรียนจำและทัศนสถาน ผลการวิจัยพบว่า วัสดุ อุปกรณ์ในอาชีพเก่าไม่ทันสมัย ทั้งอยู่ในสภาพ ไม่สมบูรณ์ และไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

นवलฉวี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึก อาชีพกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนสามารถเลือก เรียนในช่วงเวลาใดก็ได้ตามความพร้อมและความสะดวกของนักศึกษาแต่ละคน เช่น นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ยังไม่ประกอบอาชีพ จะนิยมมาเรียนในภาคปกติ เพราะจะมีเวลาเรียนรู้และมีโอกาสในการฝึก ทักษะ ประการณเพื่อให้เกิดความชำนาญได้มากกว่าภาคค่ำ เนื่องจากภาคค่ำมีเวลาเรียนน้อย ส่วน ใหญ่นักศึกษาประกอบอาชีพแล้ว จะนิยมมาเรียนในภาคค่ำหลังจากเลิกงานแล้ว อาจเป็นเพราะเพื่อ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ฝึกทักษะในงานที่ทำอยู่ให้มีความรู้ ความชำนาญยิ่งขึ้น หรือเพื่อนำไป ประกอบอาชีพ เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับตัวเองและครอบครัว

ปรียะดา (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นในเรือนจำ ผลการวิจัยพบว่า การติดตามผลการฝึกอบรม ครูผู้สอนได้นำความรู้ ทักษะไป จัดทำแผนการสอนและดำเนินการสอนจริง และผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านความพึงพอใจเกี่ยวกับ ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการถ่ายทอดความรู้ มีความเหมาะสมตรงกันในระดับมาก และผลที่ได้ จากการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นในเรือนจำ ด้านหลักสูตร ฝึกอบรมเกี่ยวกับมีการนำความรู้ และทักษะที่ได้รับจากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษามีความเหมาะสมตรงกันในระดับมาก

วิจิตร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า อาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยสำคัญ อย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้โรงเรียนดำเนินงานไปได้โดยสะดวก การจัดหาอาคารสถานที่อย่างเหมาะสมนั้น จะ

ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในด้านการเรียนการสอนให้แก่เด็กและครูผู้สอนเป็นอย่างมาก ดังนั้นงานอาคารสถานที่จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียน จึงควรที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารงานอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับความสำคัญของงาน

ลิปพนนท์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปฏิรูปการศึกษา: ครู ผู้บริหารการศึกษาและโลกาภิวัตน์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บทบาทของครูได้เปลี่ยนจากผู้นำทางวิญญาณ ผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้จัดบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจะต้องปรับบทบาทของตนเองเพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลง หนึ่งในนี้คือครูทุกคนต้องหมั่นเพิ่มความรู้ เรียนรู้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ ติดตามความก้าวหน้าใหม่ๆ โยงความรู้ใหม่กับการปรับไปปฏิบัติ เพื่อยกฐานะความเป็นอยู่ให้กับชุมชนและสังคมโดยรวม และเพื่อติดตามความเปลี่ยนแปลงของโลก

สุนทร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง มีอายุ 20-30 ปี มากที่สุด มีการศึกษาระดับประถม มากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษายังไม่ประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่เลือกเรียนภาคปกติ 2) ผู้เรียนอยู่ในวัยผู้ใหญ่ มีความคิดเห็นในการเรียนที่จะพัฒนานตนเองทั้งทางด้านอาชีพ และทางด้านความรู้ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะนำไปใช้กับหน้าที่การงาน หรือใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น จึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา และประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยผู้เรียนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ยังขาดความมั่นคงในด้านอาชีพ บางคนอาศัยพ่อแม่หรือผู้ปกครองเลี้ยงดู จึงมีความต้องการนำความรู้ไปหางานทำ เพื่อความมั่นคงและเพื่อสร้างฐานะของตนเองในอนาคต ส่วนผู้เรียนอายุ 36-35 ปี และอายุ 35 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะมีอาชีพอยู่แล้ว แต่ต้องการนำความรู้เพิ่มเติมไปใช้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนเอง และเตรียมตัวหาอาชีพเสริมต่อไป 3) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ที่ระดับการศึกษาต่างกัน อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในระดับล่าง ไม่ต้องอาศัยทักษะในการทำงานมากนัก ดังนั้น ผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะการทำงานของตนเองในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้หางานได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพที่ดีขึ้น ตลอดจนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนางานตัวเองให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จยิ่งๆ ขึ้น 4) รายได้ต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบัน สภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพสูงขึ้น ตลอดจนผู้คนประสบปัญหาการว่างงานกันเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ที่ไม่มีรายได้ซึ่งมีจำนวนมาก ต้องดิ้นรนหางานทำ เพื่อให้มีรายได้ในการดำรงชีวิตต่อไป ส่วนผู้ที่มีรายได้อยู่บ้างก็ต้องพยายามหารายได้เสริม เพื่อให้เพียงพอกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งนับวันที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาจึงไม่แตกต่างกัน

สุนันท์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมโครงการส่งเสริมการจัดการที่ยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าอบรมโครงการส่งเสริมการจัดการที่ยั่งยืน ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย สถานภาพโสด อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และ 2) ผู้เข้าอบรม

ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการรับรู้จริงต่อการอบรม ด้านการ บริการแตกต่างกัน ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิติพงษ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตร วิชาซีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างในพื้นที่สาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้ 1.1) ด้าน หลักสูตร โดยรวม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่มีความ ต้องการมากที่สุด คือ รายวิชาที่วิทยาลัยเปิดสอนผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบ อาชีพอิสระ 1.2) ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุดคือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อ ผู้เรียน 1.3) ด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ครูอาจารย์มีการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้และพัฒนาทักษะในวิชาที่สอน 1.4) ด้านสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมมีความต้องการอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ห้องเรียนและห้อง ปฏิบัติงานมีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย 2) ผลการเปรียบเทียบความต้องการในการจัด การศึกษาหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบ ดังนี้ 2.1) เพศของนักศึกษา โดยภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีความต้องการมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความ แตกต่างกัน ยกเว้นด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) วุฒิการศึกษาของนักศึกษา โดยภาพรวม มีความแตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับ ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านมีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำพันธ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มี ต่อการจัดการเรียนการสอนกับคุณภาพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกนนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกนนคร เขต 2 อยู่ในระดับมาก

ทวีวัฒน์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นของวิทยาลัย สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติการใช้หลักสูตร วิชาซีพระยะสั้นของวิทยาลัยสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดทำแผนการสอน ด้านการเตรียมความพร้อม ของบุคลากร ด้านการจัดหาสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์การเรียนการ สอนและแหล่งฝึกงาน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านเทคนิคและวิธีสอน และด้านการวัดผลและ ประเมินผล อยู่ในระดับมาก

ประพิทย์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์สำหรับครูผู้สอนวิชาชีพของ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า งานของครูมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางความรู้และลักษณะของมนุษย์สัมพันธ์ ครูจะต้องรู้เนื้อหาวิชาที่ตนสอนและจะต้องมีลักษณะทางสัมพันธ์ที่ดีด้วย จึงจะช่วยให้เป็นครูที่ประสบความสำเร็จ

พวงสุวรรณ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หน่วยฝึกอาชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน มีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอกับผู้เรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากจำนวนผู้เรียนของหน่วยฝึกอาชีพวัดนอกมีจำนวนมาก วัสดุ อุปกรณ์จำนวนจำกัด ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ

อนเนก (2551) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลแผนกวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า มีการกำหนดพื้นที่ติดตั้งเครื่องจักรกล มีการมอบหมายความรับผิดชอบในการซ่อมบำรุงแก่คณาจารย์โดยตรง มีการติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม แรงดันและกระแสไฟฟ้า และมีป้ายคำเตือนประจำเครื่องจักรกล เป็นรูปธรรมชัดเจน

พันธ์เพ็ญ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนวิชาชีพพระยะสันตามทัศนะของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ นักศึกษาผู้ใหญ่ต้องการให้ครูสอนวิชาชีพพระยะสัน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก เพราะว่าการสอนวิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง เน้นให้ผู้เรียนจบออกไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี และมีทักษะในการปฏิบัติงาน เป็นการยากที่ผู้ไม่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจะสอนแล้วได้ผล การสอนวิชาชีพจึงจะต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในวิชาชีพนั้นโดยเฉพาะ

พลดีพงษ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารจัดการในโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 1) สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีวุฒิการศึกษามัธยมศึกษา อาชีพรับจ้าง มีรายได้ของครอบครัวโดยประมาณ 5,001-10,000 บาท 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารจัดการในโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง1) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านคือ ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่ตามลำดับ

วิลาวรรณ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคแรงจูงใจการบริหารทรัพยากรมนุษย์ว่าการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความรู้สึกรักของบุคลากรที่จะช่วยเสริมสถานะทางด้านกายและใจได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา ยังมีความต้องการรองลงมา คือให้วิทยาลัยสารพัดช่างจัดให้มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของผู้ประกอบการที่เสนอให้ขยายพื้นที่ปฏิบัติแผนกช่างยนต์ให้กว้างขึ้น ทั้งนี้สภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในด้าน

วิชาชีพที่จำเป็นจะต้องมีไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในการปฏิบัติงาน ที่เพียงพอและเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาทำให้การดำเนินงานตามภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์

สมจิตร (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า มีปัญหาการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่าง ได้เปิดทำการสอนด้านวิชาชีพได้กับบุคคลทั่วไป ที่ไม่มีความรู้ด้านวิชาชีพหรือผู้ที่มิฐานะยากจน โดยเฉพาะผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียนได้มีโอกาสฝึกวิชาชีพตามที่ตนต้องการ และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและสนใจของแต่ละบุคคลในระดับกึ่งผู้ชำนาญงาน เพื่อเตรียมคนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานและช่วยให้คนที่ว่างงานสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ตามความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยใช้เวลาค่อนข้างสั้นและเสียค่าใช้จ่ายน้อย สำหรับบุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้ว ให้มีความก้าวหน้าในอาชีพของตนหรือเพื่อเปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้
- 3.3 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ จำนวน 1,330 คน (งานทะเบียน ศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร, 2561) แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร ศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร จำแนกตามผู้เข้าอบรมฝึกออาชีพ ทั้ง 10 ศูนย์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน 2561

ศูนย์ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร	ประชากร (คน)
วัดธรรมมงคล	90
สวนลุมพินี	155
วัดวรจรยาวาส	115
บางพลัด	75
จตุจักร 2	185
วัดสุทธาวาส	125
จตุจักร 1	225
เขตบางกะปิ	95

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร	ประชากร (คน)
เขตสะพานสูง	100
เขตลาดพร้าว	165
รวม	1,330

ที่มา: งานทะเบียน ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร, 2561

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ จำนวน 300 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากผู้เข้าอบรมที่กำลังฝึกอาชีพในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครประกอบด้วย 10 ศูนย์ จำนวนทั้งหมด 1,330 คน โดยคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie&Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 300 คน

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 10 กลุ่ม ตามสัดส่วนของประชากร จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ในแต่ละศูนย์ฝึกอาชีพ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากร ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผู้เข้าอบรมฝึกอาชีพ ทั้ง 10 ศูนย์ จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างในแต่ละศูนย์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน 2561

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
วัดธรรมมงคล	90	20
สวนลุมพินี	155	35
วัดวรจรยาวาส	115	26
บางพลัด	75	17
จตุจักร 2	185	42
วัดสุทธาวาส	125	28
จตุจักร 1	225	51
เขตบางกะปิ	95	21

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
เขตสะพานสูง	100	23
เขตลาดพร้าว	165	37
รวม	1,330	300

ที่มา: งานทะเบียน ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร, 2561

3.2 เครื่องมือที่ใช้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยอิงจากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์เป็นลักษณะเฉพาะ และข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลัก และงานใบตองดอกไม้ ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อยที่แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และให้คะแนนแต่ละระดับตั้งแต่ค่าคะแนนน้อยที่สุดคือ 1 ถึงค่าคะแนนมากที่สุดคือ 5 ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผลซึ่งผลจากการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างอันตรภาคชั้น (ธานินทร์, 2557) ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

หลังจากที่ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายแบบมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้ (ธานินทร์, 2557) ดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ การฝึกวิชาชีพ หลักสูตรวิชาเกษตรและงานใบตองดอกไม้

3.2.2.2 ศึกษาข้อมูลของศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครทั้ง 10 ศูนย์

3.2.2.3 ศึกษางานวิจัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.4 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.5 นำข้อมูลจากข้อ 1 - 3 มาสร้างแบบสอบถามโดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล และความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาเกษตรและงานใบตองดอกไม้

3.2.2.6 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีตามวัตถุประสงค์

3.2.2.7 นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบความถูกต้องของภาษา เพื่อให้เป็นที่เข้าใจทั้งผู้ทำการศึกษา และผู้ตอบแบบสอบถามและประเมินค่าความเที่ยงตรง

3.2.2.8 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุงและผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกัน กับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นและนำผลที่ได้เข้าปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2.2.9 จัดพิมพ์แบบสอบถาม โดยนำเอาแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์ เพื่อนำไปสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้

3.3 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการทดสอบความตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

3.3.1 การทดสอบความตรง (Validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเนื้อหาความเหมาะสมของภาษา และโครงสร้างแบบสอบถาม รวมถึงให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบโครงสร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 1) ผศ. ภูษิษย์ สว่างสุข
- 2) อาจารย์สุรศักดิ์ คงสวัสดิ์

- 3) อาจารย์บุรินทร์ภัทร ชวงค์
- 4) รศ.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์
- 5) ผศ.ดร.วิหาร ดีปัญญา

หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย มีวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ศิริชัย, 2555)

+1	คะแนน	หมายถึง	เห็นว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
0	คะแนน	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
-1	คะแนน	หมายถึง	เห็นว่าไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตรหาค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

โดย	IOC	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง
	R	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าคำถามข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา แต่ถ้าได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) น้อยกว่า 0.50 หรือมีค่าเป็นลบ แสดงว่าคำถามนั้นไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา ในงานวิจัยนี้ พบว่า ข้อคำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.60-1.00

3.3.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) ผู้เข้าอบรมฝึกอาชีพในศูนย์ฝึกอาชีพที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่า คำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากนั้นนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha (ศิริชัย, 2555) เมื่อทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ พบว่า แบบสอบถามโดยรวมมีค่าความน่าเชื่อถือ เท่ากับ 0.805

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้สามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

3.4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

3.4.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และแจกแบบสอบถามให้กับผู้เข้าอบรมในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครทั้ง 10 ศูนย์

3.4.3 ขณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงลักษณะของแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ลดความผิดพลาดในการกรอกแบบสอบถาม แล้วส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลด้วยตนเอง

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลอธิบายตัวแปรของการศึกษาครั้งนี้ไว้ดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา

3.5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้จำนวน (ความถี่) (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถาม (ธานินทร์, 2557) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แปลความว่า	พึงพอใจมากที่สุด
	3.41 – 4.20	แปลความว่า	พึงพอใจมาก
	2.61 – 3.40	แปลความว่า	พึงพอใจปานกลาง
	1.81 – 2.60	แปลความว่า	พึงพอใจน้อย
	1.00 – 1.80	แปลความว่า	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ แกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ และ
- 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม ได้รับตอบกลับมารวมทั้งสิ้น 300 คน ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการรายงานผลการศึกษา ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การอภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ในศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.1-4.8

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	54	18.00
หญิง	246	82.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	39	13.00
26 – 35 ปี	66	22.00
36 – 45 ปี	71	23.67
46 ปีขึ้นไป	124	41.33
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.2 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.33 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.67 อายุ 26-35 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และน้อยที่สุดคือ มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาชั้นสูงสุด

การศึกษาชั้นสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	78	26.00
ปริญญาตรี	180	60.00
สูงกว่าปริญญาตรี	42	14.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.3 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาชั้นสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 และน้อยที่สุดคือ มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	154	51.33
สมรส	134	44.67
หย่าร้าง	12	4.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.4 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 รองลงมาคือ มีสถานภาพสมรส จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 44.67 และน้อยที่สุดคือ มีสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	14	4.67
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	40	13.33
พนักงานบริษัทเอกชน	87	29.00
ธุรกิจส่วนตัว	26	8.67
รับจ้างทั่วไป	76	25.33
อื่นๆ ได้แก่ ข้าราชการบำนาญ/เกษียณ/แม่บ้าน	57	19.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.5 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมาคือ มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 เป็นข้าราชการบำนาญ/เกษียณ/แม่บ้าน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.67 และน้อยที่สุดคือ เป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	51	17.00
10,001-20,000 บาท	122	40.67
20,001-30,000 บาท	63	21.00
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	64	21.33
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.6 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละประมาณ 10,001-20,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.67 รองลงมาคือ มี

รายได้เดือนละมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 มีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งข่าวในการสมัครเรียน

แหล่งข่าวในการสมัครเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อน	136	45.33
บิดา มารดา ญาติพี่น้อง	28	9.33
ป้ายประกาศ	15	5.00
ศูนย์ฝึกอาชีพ	53	17.67
เว็บไซต์	24	8.00
สื่อออนไลน์	44	14.67
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.7 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่ทราบข่าวในการสมัครเรียนจากเพื่อน จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.33 รองลงมาคือ ทราบข่าวจากศูนย์ฝึกอาชีพ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.67 ทราบข่าวจากสื่อออนไลน์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.67 ทราบข่าวจากบิดา มารดา หรือญาติพี่น้อง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.33 ทราบข่าวจากเว็บไซต์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และน้อยที่สุดคือ ทราบข่าวจากป้ายประกาศ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงวันที่เลือกเรียน

ช่วงวันที่เลือกเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วันจันทร์-วันศุกร์	217	72.33
วันเสาร์-วันอาทิตย์	83	27.67
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.8 ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่เลือกเรียนวันจันทร์-วันศุกร์ จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 72.33 และเลือกเรียนวันเสาร์-วันอาทิตย์ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.67

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน วิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ดังตารางที่ 4.9 - 4.13

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยรวม

ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	4.20	0.53	มาก
ด้านผู้สอน	4.47	0.45	มากที่สุด
ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	3.80	0.70	มาก
ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	3.72	0.75	มาก
รวม	4.05	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยรวม พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.53) ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.70) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.75)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. เนื้อหาในหลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับ สถานการณ์ในปัจจุบัน	4.33	0.66	มากที่สุด
2. เนื้อหาของหลักสูตรมีความชัดเจน เหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์	4.38	0.62	มากที่สุด

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
3. หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ในยุค Thailand 4.0	3.88	0.81	มาก
4. หลักสูตรเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมมาก	4.09	0.68	มาก
5. เป็นหลักสูตรที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เข้าอบรมเรียนอย่างมีความสุข	4.44	0.66	มากที่สุด
6. เป็นหลักสูตรที่เมื่อเรียนจบการศึกษาแล้ว มีโอกาส เข้าทำงานในภาครัฐราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงาน เอกชน หรือประกอบธุรกิจส่วนตัวได้	3.90	0.79	มาก
7. เนื้อหาที่วิชาที่ฝึกอบรมตรงกับความต้องการของ ผู้เข้าอบรม	4.30	0.64	มากที่สุด
8. เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบ อาชีพได้โดยตรง	4.23	0.78	มากที่สุด
9. จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับ หลักสูตรที่วางไว้	4.26	0.73	มากที่สุด
รวม	4.20	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอนโดยรวม พบว่าผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นหลักสูตรที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เข้าอบรมเรียนอย่างมีความสุข ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ เนื้อหาของหลักสูตรมีความชัดเจน เหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.62) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันในยุค Thailand 4.0 ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.81)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตร วิชาชีพอีวีซ่าแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านผู้สอน

ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านผู้สอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. ผู้สอนมีวุฒิการศึกษาที่ตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน	4.69	0.52	มากที่สุด
2. ผู้สอนคอยให้คำปรึกษา แนะนำเอาใจใส่ต่อการเรียน ของผู้เข้าอบรม	4.65	0.48	มากที่สุด
3. ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์การ สอนมาเป็นระยะเวลาชานาน	4.71	0.45	มากที่สุด
4. ผู้สอนมีทักษะ และมีความชำนาญในการสอน ด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี	4.76	0.43	มากที่สุด
5. ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย และสามารถ ปรับวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.57	0.57	มากที่สุด
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอก	4.58	0.64	มากที่สุด
7. ผู้สอนใช้หนังสือและเอกสารประกอบการสอน ที่ทันสมัยและเหมาะสม	4.11	0.88	มาก
8. สอนมีการส่งเสริมกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการ สอนที่เหมาะสมทันสมัยในวิชาที่เรียนเพื่อฝึกปฏิบัติ	4.22	0.72	มากที่สุด
9. ผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เข้าอบรมได้มีประสบการณ์ในการ ทำงานเป็นกลุ่ม	4.22	0.79	มากที่สุด
10. ผู้สอนมีการช่วยเหลือผู้เข้าอบรมที่เรียนช้าหรือ มีปัญหาในการเรียน	4.50	0.57	มากที่สุด
11. ผู้สอนมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างผู้เข้า อบรม	4.52	0.58	มากที่สุด
12. ผู้สอนมีการส่งเสริมและให้โอกาสผู้เข้าอบรมได้แสดง ความสามารถ	4.29	0.70	มากที่สุด
13. ผู้สอนได้มีโอกาผ่านรับการเข้ารับการฝึกงาน ที่เหมาะสมตรงกับสายงานวิชาชีพ	4.33	0.64	มากที่สุด
14. ผู้สอนได้ปฏิบัติหน้าที่ได้ตรงต่อเวลา มีมนุษยสัมพันธ์ และมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี	4.48	0.65	มากที่สุด
รวม	4.47	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านผู้สอนโดยรวม พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีทักษะ และมีความชำนาญในการสอน ด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์การสอนมาเป็นระยะเวลานาน ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้สอนใช้หนังสือและเอกสารประกอบการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.88)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตร วิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. มีสื่อและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย อยู่เสมอ	4.03	0.77	มาก
2. มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ที่มีปริมาณ เพียงพอต่อผู้เข้าอบรม	3.89	0.74	มาก
3. จำนวนห้องในการปฏิบัติงานมีเพียงพอต่อการเรียน การสอน	3.64	0.95	มาก
4. มีสื่อการสอนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เข้าอบรม ช่วยทำให้เกิดทักษะในการเรียนรู้	3.88	0.84	มาก
5. มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัยอยู่เสมอ	3.73	0.88	มาก
6. มีจำนวนโต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียนเหมาะสมกับ จำนวนผู้เข้าอบรม	3.53	1.06	มาก
7. ปริมาณวัสดุที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความ เหมาะสม	3.93	0.76	มาก
รวม	3.80	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนโดยรวม พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีสื่อและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือ ปริมาณวัสดุที่ใช้ในการเรียน

การสอนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.76) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีจำนวนโต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าอบรม ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 1.06)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. สถานศึกษามีที่ตั้งที่มีความสะดวกในการเดินทาง	4.36	0.68	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีภูมิทัศน์ภายใน และภายนอกอาคาร ร่มรื่น และสวยงาม	3.70	0.94	มาก
3. สถานศึกษาจัดให้มีการอำนวยความสะดวก โดยมี ที่จอดรถอย่างเพียงพอ	3.27	0.99	ปานกลาง
4. สถานศึกษามีห้องสุขาความสะอาดและเพียงพอ ต่อจำนวนนักศึกษา	3.56	1.13	มาก
5. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการศึกษาให้กับ ผู้เข้าอบรมอย่างต่อเนื่อง	3.71	0.80	มาก
รวม	3.72	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อมโดยรวมพบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีที่ตั้งที่มีความสะดวกในการเดินทาง ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการศึกษาให้กับผู้เข้าอบรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.80) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษาจัดให้มีการอำนวยความสะดวก โดยมีที่จอดรถอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.99)

4.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาชั้นสูงสุด สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน แหล่งข่าวในการสมัครเรียน และช่วงวันที่เลือกเรียน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

1) เพศ

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	13.501	.636
2. ด้านผู้สอน	23.832	.203
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	23.058	.188
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	22.692	.065

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.15-4.18 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

เพศ	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (1.67)	26 (8.67)	23 (7.67)	54 (18.00)	13.501	.636

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

เพศ	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
หญิง	0 (0.00)	3 (1.00)	9 (3.00)	117 (39.00)	117 (39.00)	246 (82.00)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.636$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

เพศ	ด้านผู้สอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.00)	8 (2.67)	43 (14.33)	54 (18.00)	23.832	.203
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	66 (22.00)	179 (59.67)	246 (82.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	74 (24.67)	222 (74.00)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.203$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

เพศ	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0 (0.00)	6 (2.00)	12 (4.00)	18 (6.00)	18 (6.00)	54 (18.00)	23.058	.188
หญิง	0 (0.00)	6 (2.00)	67 (22.33)	90 (30.00)	83 (27.67)	246 (82.00)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.188$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

เพศ	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0 (0.00)	5 (1.67)	23 (7.67)	10 (3.33)	16 (5.33)	54 (18.00)	22.692	.065
หญิง	0 (0.00)	16 (5.33)	85 (28.33)	78 (26.00)	67 (22.33)	246 (82.00)		
รวม	0 (0.00)	21 (7.00)	108 (36.00)	88 (29.33)	83 (27.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตาม ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.065 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) อายุ

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	65.632	.046*
2. ด้านผู้สอน	67.242	.166
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	65.094	.143
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	42.451	.452

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.20 - 4.23 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

อายุ	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 25 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.00)	21 (7.00)	15 (5.00)	39 (13.00)	65.632	.046*
26 - 35 ปี	0 (0.00)	1 (0.33)	5 (1.67)	23 (7.67)	37 (12.33)	66 (22.00)		
36 - 45 ปี	0 (0.00)	1 (0.33)	3 (1.00)	37 (12.33)	30 (10.00)	71 (23.67)		

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

อายุ	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
46 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	1 (0.33)	3 (1.00)	62 (20.67)	58 (19.33)	124 (41.33)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.046 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อยู่ในระดับมากที่สุดมากที่สุด

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

อายุ	ด้านผู้สอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 25 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (2.67)	31 (10.33)	39 (13.00)	67.242	.166
26 - 35 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	16 (5.33)	48 (16.00)	66 (22.00)		
36 - 45 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (4.67)	57 (19.00)	71 (23.67)		

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

อายุ	ด้านผู้สอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
46 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	36 (12.00)	86 (28.67)	124 (41.33)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	74 (24.67)	222 (74.00)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.166 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

อายุ	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 25 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (5.33)	10 (3.33)	13 (4.33)	39 (13.00)	65.094	.143
26 - 35 ปี	0 (0.00)	2 (0.67)	11 (3.67)	24 (8.00)	29 (9.67)	66 (22.00)		
36 - 45 ปี	0 (0.00)	3 (1.00)	25 (8.33)	22 (7.33)	21 (7.00)	71 (23.67)		
46 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	7 (2.33)	27 (9.00)	52 (17.33)	38 (12.67)	124 (41.33)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.143$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

อายุ	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 25 ปี	0 (0.00)	3 (1.00)	11 (3.67)	10 (3.33)	15 (5.00)	39 (13.00)	42.451	.452
26 – 35 ปี	0 (0.00)	2 (0.67)	27 (9.00)	16 (5.33)	21 (7.00)	66 (22.00)		
36 – 45 ปี	0 (0.00)	7 (2.33)	29 (9.67)	16 (5.33)	19 (6.33)	71 (23.67)		
46 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	9 (3.00)	41 (13.67)	46 (15.33)	28 (9.33)	124 (41.33)		
รวม	0 (0.00)	21 (7.00)	108 (36.00)	88 (29.33)	83 (27.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.452$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) การศึกษาชั้นสูงสุด

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	152.682	.000*
2. ด้านผู้สอน	142.480	.000*
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	130.465	.000*
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	89.743	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.25-4.28 ดังนี้

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

การศึกษาชั้นสูงสุด	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	46 (15.33)	32 (10.67)	78 (26.00)	152.682	.000
ปริญญาตรี	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	85 (28.33)	78 (26.00)	180 (60.00)		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (4.00)	30 (10.00)	42 (14.00)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุดกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

การศึกษาชั้นสูงสุด	ด้านผู้สอน					χ^2	P-Value	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (4.67)	64 (21.33)	78 (26.00)	142.480	.000*

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

การศึกษาชั้นสูงสุด	ด้านผู้สอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	45 (15.00)	131 (43.67)	180 (60.00)		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	15 (5.00)	27 (9.00)	42 (14.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	74 (24.67)	222 (74.00)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

การศึกษาชั้นสูงสุด	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	4 (1.33)	26 (8.67)	34 (11.33)	14 (4.67)	78 (26.00)	130.465	.000*
ปริญญาตรี	0 (0.00)	8 (2.67)	41 (13.67)	55 (18.33)	76 (25.33)	180 (60.00)		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (4.00)	19 (6.33)	11 (3.67)	42 (14.00)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

จากตารางที่ 4.27 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุดกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

การศึกษาชั้นสูงสุด	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	31 (10.33)	33 (11.00)	14 (4.67)	78 (26.00)	89.743	.000*
ปริญญาตรี	0 (0.00)	21 (7.00)	61 (20.33)	37 (12.33)	61 (20.33)	180 (60.00)		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (5.33)	18 (6.00)	8 (2.67)	42 (14.00)		
รวม	0 (0.00)	21 (7.00)	108 (36.00)	88 (29.33)	83 (27.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลางและมากที่สุด

4) สถานภาพ

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	25.665	.778
2. ด้านผู้สอน	28.306	.874
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	31.887	.665
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	22.317	.766

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.30 - 4.33 ดังนี้

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

สถานภาพ	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
โสด	0 (0.00)	1 (0.33)	4 (1.33)	74 (24.67)	75 (25.00)	154 (51.33)	25.665	.778
สมรส	0 (0.00)	2 (0.67)	9 (3.00)	63 (21.00)	60 (20.00)	134 (44.67)		
หย่าร้าง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	6 (2.00)	5 (1.67)	12 (4.00)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.778$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

สถานภาพ	ด้านผู้สอน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
โสด	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	38 (12.67)	115 (38.33)	154 (51.33)	28.306	.874
สมรส	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	34 (11.33)	98 (32.67)	134 (44.67)		

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

สถานภาพ	ด้านผู้สอน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P- Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
หย่าร้าง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	2 (0.67)	9 (3.00)	12 (4.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	74 (24.67)	222 (74.00)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.874 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

สถานภาพ	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P- Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
โสด	0 (0.00)	3 (1.00)	42 (14.00)	55 (18.33)	54 (18.00)	154 (51.33)		
สมรส	0 (0.00)	8 (2.67)	33 (11.00)	48 (16.00)	45 (15.00)	134 (44.67)		
หย่าร้าง	0 (0.00)	1 (0.33)	4 (1.33)	5 (1.67)	2 (0.67)	12 (4.00)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.665$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

สถานภาพ	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
โสด	0	12	54	44	44	154	22.317	.766
	(0.00)	(4.00)	(18.00)	(14.67)	(14.67)	(51.33)		
สมรส	0	8	49	41	36	134		
	(0.00)	(2.67)	(16.33)	(13.67)	(12.00)	(44.67)		
หย่าร้าง	0	1	5	3	3	12		
	(0.00)	(0.33)	(1.67)	(1.00)	(1.00)	(4.00)		
รวม	0	21	108	88	83	300		
	(0.00)	(7.00)	(36.00)	(29.33)	(27.67)	(100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.766$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) อาชีพ

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	290.946	.000*
2. ด้านผู้สอน	396.651	.000*
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	320.231	.000*
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	249.580	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.35 - 4.38 ดังนี้

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

อาชีพ	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
นักเรียน / นักศึกษา	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	10 (3.33)	14 (4.67)	290.946	.000*
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (4.00)	28 (9.33)	40 (13.33)		
พนักงาน บริษัทเอกชน	0 (0.00)	3 (1.00)	7 (2.33)	55 (18.33)	22 (7.33)	87 (29.00)		
ธุรกิจส่วนตัว	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (2.33)	7 (2.33)	12 (4.00)	26 (8.67)		
รับจ้างทั่วไป	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	41 (13.67)	35 (11.67)	76 (25.33)		
ข้าราชการบำนาญ/ เกษียณ/แม่บ้าน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	24 (8.00)	33 (11.00)	57 (19.00)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

อาชีพ	ด้านผู้สอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
นักเรียน /	0	0	0	2	12	14	396.651	.000*
นักศึกษา	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.67)	(4.00)	(4.67)		
ข้าราชการ/	0	0	0	19	21	40		
พนักงาน	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(6.33)	(7.00)	(13.33)		
รัฐวิสาหกิจ								
พนักงาน	0	0	0	18	69	87		
บริษัทเอกชน	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(6.00)	(23.00)	(29.00)		
ธุรกิจส่วนตัว	0	0	4	3	19	26		
	(0.00)	(0.00)	(1.33)	(1.00)	(6.33)	(8.67)		
รับจ้างทั่วไป	0	0	0	10	66	76		
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(3.33)	(22.00)	(25.33)		
ข้าราชการ	0	0	0	22	35	57		
บ้านานู/เกษียณ/	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(7.33)	(11.67)	(19.00)		
แม่บ้าน								
รวม	0	0	4	74	222	300		
	(0.00)	(0.00)	(1.33)	(24.67)	(74.00)	(100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

อาชีพ	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
นักเรียน / นักศึกษา	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	5 (1.67)	7 (2.33)	14 (4.67)	320.231	.000*
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	16 (5.33)	20 (6.67)	40 (13.33)		
พนักงาน บริษัทเอกชน	0 (0.00)	0 (0.00)	43 (14.33)	37 (12.33)	7 (2.33)	87 (29.00)		
ธุรกิจส่วนตัว	0 (0.00)	8 (2.67)	3 (1.00)	8 (2.67)	7 (2.33)	26 (8.67)		
รับจ้างทั่วไป	0 (0.00)	4 (1.33)	15 (5.00)	18 (6.00)	39 (13.00)	76 (25.33)		
ข้าราชการ บ้านานู/เกษียณ/ แม่บ้าน	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (4.00)	24 (8.00)	21 (7.00)	57 (19.00)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้เข้าอบรมที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านทรัพยากร เพื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรม หลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

อาชีพ	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
นักเรียน / นักศึกษา	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.00)	3 (1.00)	8 (2.67)	14 (4.67)	249.580	.000*
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (7.67)	4 (1.33)	13 (4.33)	40 (13.33)		
พนักงาน บริษัทเอกชน	0 (0.00)	10 (3.33)	49 (16.33)	17 (5.67)	11 (3.67)	87 (29.00)		
ธุรกิจส่วนตัว	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (2.67)	7 (2.33)	11 (3.67)	26 (8.67)		
รับจ้างทั่วไป	0 (0.00)	11 (3.67)	16 (5.33)	21 (7.00)	28 (9.33)	76 (25.33)		
ข้าราชการบำนาญ/ เกษียณ/แม่บ้าน	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (3.00)	36 (12.00)	12 (4.00)	57 (19.00)		
รวม	0 (0.00)	21 (7.00)	108 (36.00)	88 (29.33)	83 (27.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้เข้าอบรมที่เป็นข้าราชการบำนาญ/เกษียณ/แม่บ้าน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก

6) รายได้ต่อเดือน

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือนกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	93.177	.000*
2. ด้านผู้สอน	98.666	.001*
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	96.429	.000*
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	74.689	.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือนกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.40-4.43 ดังนี้

ตารางที่ 4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

รายได้ต่อเดือน	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	0 (0.00)	1 (0.33)	2 (0.67)	21 (7.00)	27 (9.00)	51 (17.00)	93.177	.000*
10,001-20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.00)	60 (20.00)	59 (19.67)	122 (40.67)		
20,001-30,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	34 (11.33)	25 (8.33)	63 (21.00)		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	2 (0.67)	5 (1.67)	28 (9.33)	29 (9.67)	64 (21.33)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านรายได้ต่อเดือนของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีรายได้เดือนละประมาณ 10,001-20,000 บาท ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

รายได้ต่อเดือน	ด้านผู้สอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	17 (5.67)	33 (11.00)	51 (17.00)	98.666	.001*
10,001-20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	24 (8.00)	98 (32.67)	122 (40.67)		
20,001-30,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	16 (5.33)	45 (15.00)	63 (21.00)		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	17 (5.67)	46 (15.33)	64 (21.33)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	74 (24.67)	222 (74.00)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านรายได้ต่อเดือนของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีรายได้เดือนละประมาณ 10,001-20,000 บาท และมีรายได้เดือนละมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

รายได้ต่อเดือน	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	0 (0.00)	1 (0.33)	16 (5.33)	18 (6.00)	16 (5.33)	51 (17.00)	96.429	.000*
10,001-20,000 บาท	0 (0.00)	3 (1.00)	24 (8.00)	39 (13.00)	56 (18.67)	122 (40.67)		
20,001-30,000 บาท	0 (0.00)	5 (1.67)	22 (7.33)	23 (7.67)	13 (4.33)	63 (21.00)		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	3 (1.00)	17 (5.67)	28 (9.33)	16 (5.33)	64 (21.33)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านรายได้ต่อเดือนของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีรายได้เดือนละประมาณ 10,001-20,000 บาท ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

รายได้ต่อเดือน	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	0	4	16	15	16	51	74.689	.001*
	(0.00)	(1.33)	(5.33)	(5.00)	(5.33)	(17.00)		
10,001-20,000 บาท	0	7	35	37	43	122		
	(0.00)	(2.33)	(11.67)	(12.33)	(14.33)	(40.67)		
20,001-30,000 บาท	0	6	26	21	10	63		
	(0.00)	(2.00)	(8.67)	(7.00)	(3.33)	(21.00)		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	0	4	31	15	14	64		
	(0.00)	(1.33)	(10.33)	(5.00)	(4.67)	(21.33)		
รวม	0	21	108	88	83	300		
	(0.00)	(7.00)	(36.00)	(29.33)	(27.67)	(100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านรายได้ต่อเดือนของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้าอบรมที่มีรายได้เดือนละประมาณ 10,001-20,000 บาท ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

7) แหล่งข่าวในการสมัครเรียน

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)

ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	59.997	.954
2. ด้านผู้สอน	61.843	.997
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	74.010	.889
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	69.717	.487

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P > .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.45 - 4.48 ดังนี้

ตารางที่ 4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

แหล่งข่าวในการสมัครเรียน	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
เพื่อน	0 (0.00)	3 (1.00)	7 (2.33)	60 (20.00)	66 (22.00)	136 (45.33)	59.997	.954
บิดา มารดา ญาติพี่น้อง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	16 (5.33)	11 (3.67)	28 (9.33)		
ป้ายประกาศ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (2.00)	9 (3.00)	15 (5.00)		

ตารางที่ 4.45 (ต่อ)

แหล่งข่าวในการสมัครเรียน	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
ศูนย์ฝึกอาชีพ	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.00)	27 (9.00)	23 (7.67)	53 (17.67)		
เว็บไซต์	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	12 (4.00)	10 (3.33)	24 (8.00)		
สื่อออนไลน์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	22 (7.33)	21 (7.00)	44 (14.67)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.45 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.954$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.46 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

แหล่งข่าวในการสมัครเรียน	ด้านผู้สอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
เพื่อน	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	38 (12.67)	96 (32.00)	136 (45.33)	61.843	.997
บิดา มารดา	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (1.67)	23 (7.67)	28 (9.33)		
ญาติพี่น้อง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.67)	13 (4.33)	15 (5.00)		

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

แหล่งข่าวในการ สมัครเรียน	ด้านผู้สอน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P- Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ศูนย์ฝึกอาชีพ	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	16 (5.33)	36 (12.00)	53 (17.67)		
เว็บไซต์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	20 (6.67)	24 (8.00)		
สื่อออนไลน์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	9 (3.00)	34 (11.33)	44 (14.67)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	74 (24.67)	222 (74.00)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.46 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.997$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.47 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

แหล่งข่าวในการ สมัครเรียน	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P- Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
เพื่อน	0 (0.00)	6 (2.00)	32 (10.67)	44 (14.67)	54 (18.00)	136 (45.33)	74.010	.889
บิดา มารดา ญาติพี่น้อง	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (2.00)	12 (4.00)	10 (3.33)	28 (9.33)		
ป้ายประกาศ	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	6 (2.00)	5 (1.67)	15 (5.00)		
ศูนย์ฝึกอาชีพ	0 (0.00)	3 (1.00)	17 (5.67)	21 (7.00)	12 (4.00)	53 (17.67)		

ตารางที่ 4.47 (ต่อ)

แหล่งข่าวในการ สมัครเรียน	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน						χ^2	P- Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
เว็บไซต์	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (3.00)	9 (3.00)	6 (2.00)	24 (8.00)		
สื่อออนไลน์	0 (0.00)	3 (1.00)	11 (3.67)	16 (5.33)	14 (4.67)	44 (14.67)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.47 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.889 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.48 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

แหล่งข่าวในการสมัครเรียน	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						χ^2	P- Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
เพื่อน	0 (0.00)	8 (2.67)	44 (14.67)	43 (14.33)	41 (13.67)	136 (45.33)	69.717	.487
บิดา มารดา ญาติพี่น้อง	0 (0.00)	1 (0.33)	11 (3.67)	9 (3.00)	7 (2.33)	28 (9.33)		
ป้ายประกาศ	0 (0.00)	2 (0.67)	3 (1.00)	5 (1.67)	5 (1.67)	15 (5.00)		
ศูนย์ฝึกอาชีพ	0 (0.00)	3 (1.00)	26 (8.67)	16 (5.33)	8 (2.67)	53 (17.67)		

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

แหล่งข่าวในการสมัครเรียน	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
เว็บไซต์	0 (0.00)	3 (1.00)	8 (2.67)	7 (2.33)	6 (2.00)	24 (8.00)		
สื่อออนไลน์	0 (0.00)	4 (1.33)	16 (5.33)	8 (2.67)	16 (5.33)	44 (14.67)		
รวม	0 (0.00)	21 (7.00)	108 (36.00)	88 (29.33)	83 (27.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.48 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.487$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8) ช่วงวันที่เลือกเรียน

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียนกับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	χ^2	P-Value
1. ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน	.358	1.000
2. ด้านผู้สอน	.594	1.000
3. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	.467	1.000
4. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม	.657	1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.49 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.50-4.53 ดังนี้

ตารางที่ 4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน

ช่วงวันที่เลือกเรียน	ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
วันจันทร์-วันศุกร์	0 (0.00)	2 (0.67)	10 (3.33)	104 (34.67)	101 (33.67)	217 (72.33)	.358	1.000
วันเสาร์-วันอาทิตย์	0 (0.00)	1 (0.33)	4 (1.33)	39 (13.00)	39 (13.00)	83 (27.67)		
รวม	0 (0.00)	3 (1.00)	14 (4.67)	143 (47.67)	140 (46.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.50 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนก

ตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 1.000$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านผู้สอน

ช่วงวันที่เลือกเรียน	ด้านผู้สอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
วันจันทร์-วันศุกร์	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.00)	53 (17.67)	161 (53.67)	217 (72.33)	.594	1.000
วันเสาร์-วันอาทิตย์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.33)	21 (7.00)	61 (20.33)	83 (27.67)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.33)	74 (24.67)	222 (74.00)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.51 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 1.000$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.52 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

ช่วงวันที่เลือกเรียน	ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
วันจันทร์-วันศุกร์	0 (0.00)	9 (3.00)	57 (19.00)	79 (26.33)	72 (24.00)	217 (72.33)	.467	1.000
วันเสาร์-วันอาทิตย์	0 (0.00)	3 (1.00)	22 (7.33)	29 (9.67)	29 (9.67)	83 (27.67)		
รวม	0 (0.00)	12 (4.00)	79 (26.33)	108 (36.00)	101 (33.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.52 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 1.000 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.53 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม

ช่วงวันที่เลือกเรียน	ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
วันจันทร์-วันศุกร์	0 (0.00)	15 (5.00)	80 (26.67)	63 (21.00)	59 (19.67)	217 (72.33)	.657	1.000
วันเสาร์-วันอาทิตย์	0 (0.00)	6 (2.00)	28 (9.33)	25 (8.33)	24 (8.00)	83 (27.67)		
รวม	0 (0.00)	21 (7.00)	108 (36.00)	88 (29.33)	83 (27.67)	300 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.53 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 1.000$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานครซึ่งได้นำผลการศึกษามาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.1.1 เพศของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของถนอม (2557) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันตามพระคณะของผู้เรียน โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (กาญจนสิงหาสน์อุปถัมภ์) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นอกจากนี้สุนทร (2553) ยังพบว่า นักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานครเป็นเพศหญิง รวมไปถึงในงานวิจัยของพุทกรอง (2557) ที่พบว่า ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง แต่ไม่สอดคล้องกับพฤฒิพงษ์ (2550) พบว่า ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นเพศชาย

4.2.1.2 อายุของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ส่วนใหญ่อายุประมาณ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.33 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20-30 ปี มากที่สุด ในขณะที่พุทกรอง (2557) พบว่า ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร3 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี นอกจากนี้พฤฒิพงษ์ (2550) ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุไม่เกิน 30 ปี และในงานวิจัยของถนอม (2557) กลุ่มตัวอย่างที่เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันตามพระคณะของผู้เรียน โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (กาญจนสิงหาสน์อุปถัมภ์) มีอายุระหว่าง 26-35 ปี

4.2.1.3 การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ การศึกษาชั้นสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพฤฒิพงษ์ (2550) พบว่า ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารจัดการในโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 1) สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า มีวุฒิการศึกษามัธยมศึกษา อีกทั้งในงานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับประถม มากที่สุด ในขณะที่พุทกรอง (2557) พบว่า

ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 3 ส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และในถนอม (2557) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด

4.2.1.4 สถานภาพของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ สถานภาพโสด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์ (2552) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าอบรมโครงการส่งเสริมการจัดการที่ยั่งยืน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด

4.2.1.5 อาชีพของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า นักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษายังไม่ประกอบอาชีพ ในขณะที่งานวิจัยของพลพิพงษ์ (2550) พบว่า ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง และถนอม (2557) ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน มีอาชีพรับจ้าง

4.2.1.6 รายได้ต่อเดือนของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ รายได้เดือนละประมาณ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.67 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพลพิพงษ์ (2550) พบว่า ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม มีรายได้ของครอบครัวโดยประมาณ 5,001 - 10,000 บาท ในขณะที่งานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า นักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ยังไม่มีรายได้

4.2.1.7 แหล่งข่าวในการสมัครเรียนของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ทราบข่าวในการสมัครเรียนจากเพื่อน จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.33 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจเรวัฒน์ (2555) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

4.2.1.8 ช่วงวันที่เลือกเรียนของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ส่วนใหญ่เลือกเรียนวันจันทร์-วันศุกร์ จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 72.33 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า นักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เลือกเรียนภาคปกติ ส่วนงานวิจัยของถนอม (2557) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน มีช่วงเวลาเรียนทั้งเวลาปกติและภาคค่ำอย่างละเท่า ๆ กัน

4.2.2 ความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.2.1 ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นหลักสูตรที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เข้าอบรมเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกิติพงศ์ (2551) พบว่า ความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้วิทยาลัยสารพัดช่างเปิดสอนรายวิชาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพอิสระ เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพท้องถิ่น ซึ่งเป็นความต้องการระดับต้น ๆ ในขณะที่ยัง (2554) พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง เห็นด้วยว่าการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของ

วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง ที่มีเนื้อหาในหลักสูตรที่เรียนนำไปใช้ประโยชน์และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่ที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีลักษณะการปฏิบัติขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม คล้าย ๆ กัน โดยเฉพาะภาษาในการสื่อสารสามารถสื่อกันได้เข้าใจ ทำให้ประชากรวัยทำงานจำนวนมากนิยมเข้าไปทำงานในประเทศมาเลเซีย โดยเฉพาะช่างฝีมือต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้ทางด้านวิชาชีพ ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับพื้นที่ เพื่อสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของผู้ประกอบการในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ต้องการให้วิทยาลัย สารพัดช่างจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและของท้องถิ่น โดยให้มีการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น แล้วนำข้อมูลมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกันกับความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ในงานวิจัยของถนอม (2557) ยังพบว่า ด้านหลักสูตร ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น มีความคิดเห็นโดยรวมและรายข้อ พบว่า เห็นด้วยมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เนื้อหาในหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษานำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง เนื้อหาหลักสูตรวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน หลักสูตรมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนให้กับประชาชนทั่วไปให้มีโอกาสเข้ารับการฝึกอชีพระยะสั้น เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพนำไปประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเอง และครอบครัว

4.2.2.2 ด้านผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีทักษะ และมีความชำนาญในการสอน ด้านวิชาชีพ เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพันธ์เพ็ญ (2550) ที่พบว่า ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ นักศึกษาผู้ใหญ่ต้องการให้ครูสอนวิชาชีพระยะสั้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก เพราะว่าการสอนวิชาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง เน้นให้ผู้เรียนจบออกไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี และมีทักษะในการปฏิบัติงาน เป็นการยากที่ผู้ไม่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจะสอนแล้วได้ผล การสอนวิชาชีพจึงจะต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในวิชาชีพนั้นโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับถนอม (2557) ด้านครูผู้สอน ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีความคิดเห็นโดยรวมและรายข้อ พบว่า เห็นด้วยมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูมีความสามารถในการวิชาที่สอน ตรงต่อเวลาในการสอน สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นกันเองกับนักศึกษา มีเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ให้เข้าใจได้ง่าย ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนทุกขั้นตอนที่มีการปฏิบัติ สอดคล้องกับผลการวิจัยพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์สำหรับครูผู้สอนวิชาชีพของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประพิทย์ (2551) ได้กล่าวว่า งานของครูมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางความรู้และลักษณะของมนุษย์สัมพันธ์ ครูจะต้องรู้เนื้อหาวิชาที่ตนสอนและจะต้องมีลักษณะทางสัมพันธ์ที่ดีด้วย จึงจะช่วยให้เป็นครูที่ประสบความสำเร็จ อีกทั้งในงานของกิตติพงศ์ (2551) ที่พบว่า ความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ครูอาจารย์มี การแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองเพิ่มพูนความรู้และพัฒนา

ทักษะในวิชาที่สอน เป็นความต้องการลำดับต้น ๆ ด้วยปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิชาการ เทคโนโลยีต่าง ๆ มีความก้าวหน้าทันสมัย ด้วยความคาดหวังของสังคมว่าครูจะต้องมีอะไรที่ใหม่ ๆ ที่จะถ่ายทอดให้กับนักเรียน นักศึกษาได้ฉะนั้นครูอาจารย์ จะจำเป็นต้องมีการแสวงหาเรียนรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของผู้ประกอบการที่เสนอให้วิทยาลัยสารพัดช่าง ควรจัด ครูผู้สอนเข้าฝึกอบรมบ่อย ๆ เพื่อรับรู้วิทยาการใหม่ ๆ และดังที่ สิปปนนท์ (2553) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บทบาทของครูได้เปลี่ยนจากผู้นำทางวิญญาณ ผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้จัดบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจะต้องปรับบทบาทของตนเองเพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลง หนึ่งในนี้คือครูทุกคนต้องหมั่น เพิ่มความรู้ เรียนรู้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ ติดตามความก้าวหน้าใหม่ ๆ โยงความรู้ใหม่กับการปรับ ปრაไปปฏิบัติ เพื่อยกฐานะความเป็นอยู่ให้กับชุมชนและสังคมโดยรอบและเพื่อติดตามความ เปลี่ยนแปลงของโลก

4.2.2.3 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรม มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีสื่อและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ ทันสมัยอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของถนอม (2557) พบว่า ด้านวัสดุ อุปกรณ์ ผู้เรียนมีทัศนคติ ต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น มีความคิดเห็นโดยรวมและรายข้อ พบว่า เห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์มีความเหมาะสมตรงกับเนื้อหาวิชา ใช้วัสดุ อุปกรณ์ได้อย่างคุ้มค่าและประหยัด มีการบริการด้านวัสดุ อุปกรณ์ ดังที่พวงสุวรรณ (2551) กล่าวว่า ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น มีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอ กับ ผู้เรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากจำนวนผู้เรียนของหน่วยฝึกอาชีพวัดนอกมีจำนวนมาก วัสดุ อุปกรณ์ จำนวนจำกัด ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ นอกจากนี้กิติพงศ์ (2551) พบว่า ความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านสื่อการเรียนการสอน ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้มีเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความปลอดภัยต่อผู้เรียน เป็นความต้องการลำดับต้น ๆ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของจรัสศักดิ์ (2553) ที่ศึกษาและความต้องการของนักศึกษาสายอาชีพตามหลักสูตร วิชาชีพพระยะสั้น เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขต การศึกษา 5 พบว่า ความต้องการของนักศึกษาสายอาชีพที่เข้าศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตการศึกษา 5 คือต้องการให้เจ้าหน้าที่จัดเตรียมเครื่องมือ และเครื่องใช้ในการฝึกปฏิบัติให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาทางด้าน อาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นทักษะและกระบวนการ เน้นการฝึกปฏิบัติ มีความเกี่ยวข้องกับ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ ในการฝึกปฏิบัติ ฉะนั้นเพื่อให้ นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติงานกับ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ ที่มีคุณภาพดี ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอมาใช้ในการฝึกปฏิบัติ ดังเช่นงานวิจัยของ อเนก (2551) ที่ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลแผนกวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มีการกำหนดพื้นที่ติดตั้งเครื่องจักรกล มีการมอบหมายความ รับผิดชอบในการซ่อมบำรุงแก่คณาจารย์โดยตรง มีการติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม แรงดันและกระแสไฟฟ้า และมีป้ายค่าเตือนประจำเครื่องจักรกล เป็นรูปธรรมชัดเจน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัย

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาชีพเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในเรื่องเงื่อนไขและทัศนสถานของ ทวี (2553) พบว่า วัสดุ อุปกรณ์ในอาชีพเก่าไม่ทันสมัย ทั้งอยู่ในสภาพไม่สมบูรณ์ และไม่เพียงพอกับ จำนวนนักศึกษา

4.2.2.4 ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีที่ตั้งที่มีความสะดวกในการเดินทาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพงศ์ (2551) ที่พบว่า ความต้องการในการจัดการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยต้องการให้ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยมากที่สุด ดังที่ สงวน (2556) ที่ได้สรุปว่าการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีจะช่วยให้นักเรียนและครูอาจารย์มีสุขภาพดี อันจะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ทางหนึ่ง ในขณะที่งานวิจัยของ วิลาวรรณ (2550) กล่าวถึงเทคนิคแรงจูงใจการบริหารทรัพยากรมนุษย์ว่าการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความรู้สึกรักของบุคลากรที่จะช่วยเสริมสถานะทางด้านกายและใจได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา ยังมีความต้องการรองลงมาคือให้วิทยาลัยสารพัดช่างจัดให้มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของผู้ประกอบการที่เสนอให้ขยายพื้นที่ปฏิบัติแผนกช่างยนต์ให้กว้างขึ้น ทั้งนี้สภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่จำเป็นจะต้องมีไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในการปฏิบัติงาน ที่เพียงพอและเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาทำให้การดำเนินงานตามภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์ และดังคำกล่าวของวิจิตร (2553) กล่าวว่า อาคารสถานที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนดำเนินงานไปได้โดยสะดวก การจัดอาคารสถานที่อย่างเหมาะสมนั้น จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้แก่เด็กและครูผู้สอนเป็นอย่างมาก ดังนั้นงานอาคารสถานที่จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียน จึงควรที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารงานอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับความสำคัญของงาน

4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.3.1 เพศของผู้เข้าอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพงศ์ (2551) พบว่า ผลการเปรียบเทียบความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน โดยที่เพศหญิงมีความต้องการมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยของถนอม (2557) ยังพบว่า การเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นตามพระคณของนักเรียนโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (กาญจนสิงหาสน์ อุบลรัตน์) พบว่า ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีพระคณะต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ เพศหญิงและเพศชายจะมีความถนัดในการประกอบอาชีพ ตลอดจนมี

ความสามารถที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่เพศชายจะเลือกเรียนวิชาชีพเกี่ยวกับทางด้านหมวดวิชาอุตสาหกรรม เนื่องจากวิชาชีพนี้จะเน้นหนักไปในทางการใช้แรงงานและทักษะในการทำงานเพื่อนำไปประกอบอาชีพตามความต้องการของตน ส่วนเพศหญิงจะเลือกเรียนวิชาชีพที่เกี่ยวกับทางด้านหมวดวิชาคหกรรม เพราะเพศหญิงไม่ถนัดในการทำงานหนักและประกอบกับมีพื้นฐานเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และมีความถนัดมากกว่า และผลงานวิจัยของจรัสศักดิ์ (2558) ที่พบว่า ความต้องการของนักศึกษาสายอาชีพตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตการศึกษา 5 พบว่า เพศต่างกันของนักศึกษา มีความต้องการด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ด้วยลักษณะของเพศหญิงจะมีความละเอียด ความคิดอ่านรอบคอบกว่าเพศชาย ทำให้ความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพแตกต่างจากเพศชาย

4.2.3.2 อายุของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิติพงศ์ (2551) ผลการเปรียบเทียบความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี ดังเช่นงานวิจัยของ ถนอม (2557) ผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เพราะการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อย ด้อยโอกาสทางการศึกษา มีความรู้ ความสามารถและทักษะทางด้านอาชีพ และนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว จัดปัญหาการว่างงาน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ซึ่งจะเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้ศึกษา และยังพบในงานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า ผู้เรียนอยู่ในวัยผู้ใหญ่ มีความคิดเห็นในการเรียนที่จะพัฒนาตนเองทั้งทางด้านอาชีพ และทางด้านความรู้ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะนำไปใช้กับหน้าที่การงาน หรือใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น จึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา และประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยผู้เรียนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ยังขาดความมั่นคงในด้านอาชีพ บางคนอาศัยพ่อแม่หรือผู้ปกครองเลี้ยงดู จึงมีความต้องการนำความรู้ไปหางานทำ เพื่อความมั่นคงและเพื่อสร้างฐานะของตนเองในอนาคต ส่วนผู้เรียนอายุ 36-35 ปี และอายุ 35 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะมีอาชีพอยู่แล้ว แต่ต้องการนำความรู้เพิ่มเติมไปใช้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนเอง และเตรียมตัวหาอาชีพเสริมต่อไป

4.2.3.3 การศึกษาขั้นสูงสุดของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของถนอม (2557) พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยรวม แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะความคิดเห็นของผู้เรียนที่จบระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาต้องเอาไปประกอบอาชีพ

ส่วนระดับอุดมศึกษาส่วนมาก จะเอาไปเป็นอาชีพเสริม และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาตนเอง ในขณะที่ผลงานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ที่ระดับการศึกษาต่างกัน อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในระดับล่าง ไม่ต้องอาศัยทักษะในการทำงานมากนัก ดังนั้น ผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะการทำงานของตนเองในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้หางานได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพที่ดีขึ้น ตลอดจนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนางานตัวเองให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จยิ่ง ๆ ขึ้น

4.2.3.4 สถานภาพของผู้เข้าอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์ (2552) ที่พบว่า ผู้เข้าอบรมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการรับรู้จริงต่อการอบรม ด้านการบริการแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.3.5 อาชีพของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของถนอม (2557) ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการตรงกัน คือ ต้องการมาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อยกระดับความรู้พร้อมทั้งสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์กับตนเอง และครอบครัว ดังเช่นผลงานวิจัยของสมจิตร (2550) พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า มีปัญหาการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่าง ได้เปิดทำการสอนด้านวิชาชีพได้กับบุคคลทั่วไป ที่ไม่มีความรู้ด้านวิชาชีพหรือผู้ที่มีฐานะยากจน โดยเฉพาะผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียนได้มีโอกาสฝึกวิชาชีพตามที่ตนต้องการ และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและสนใจของแต่ละบุคคลในระดับกึ่งผู้ชำนาญงาน เพื่อเตรียมคนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานและช่วยให้คนที่ว่างงานสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ตามความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยใช้เวลาค่อนข้างสั้นและเสียค่าใช้จ่ายน้อย สำหรับบุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้ว ให้มีความก้าวหน้าในอาชีพของตนหรือเพื่อเปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิม

4.2.3.6 ด้านรายได้ต่อเดือนของผู้เข้าอบรม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร (2553) พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบัน สภาพเศรษฐกิจ

และค่าครองชีพสูงขึ้น ตลอดจนผู้คนประสบปัญหาการว่างงานกันเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ที่ไม่มีรายได้ ซึ่งมีจำนวนมาก ต้องดิ้นรนหางานทำ เพื่อให้มีรายได้ในการดำรงชีวิตต่อไป ส่วนผู้ที่มีรายได้อยู่บ้าง ก็ต้องพยายามหารายได้เสริม เพื่อให้เพียงพอกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งนับวันที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาจึงไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐวุฒิ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร และของนวลฉวี (2553) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.3.7 แหล่งข่าวในการสมัครเรียนของผู้เข้าอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับจเรวัฒน์ (2555) กล่าวว่า สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน ผลการวิจัยพบว่า เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มากเป็นอันดับแรก และเนื้อหาของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน พบว่า ผู้สมัครเรียนมีการตัดสินใจสมัครเรียนกับเนื้อหา เรื่องความสะดวกสบายสำหรับการเดินทาง เนื่องจากไม่ต้องเข้าชั้นเรียนปกติ มากที่สุดเป็นอันดับแรก ดังนั้น ในการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ศูนย์วิทยพัฒนาทุกแห่ง ควรนำเนื้อหาเรื่องความสะดวกสบายสำหรับการเดินทาง เนื่องจากไม่ต้องเข้าชั้นเรียนปกติ มาประชาสัมพันธ์ในเนื้อหาส่วนนี้เพิ่มขึ้น

4.2.3.8 ช่วงวันที่เลือกเรียนของผู้เข้าอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของณอม (2557) ผู้เรียนที่ช่วงเวลาเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนที่ศึกษาช่วงเวลาต่างกัน แต่เรียนในหลักสูตรเดียวกัน ครูผู้สอนคนเดียวกันและใช้วัสดุ อุปกรณ์เหมือนกัน จึงทำให้ผู้เรียนที่มีช่วงเวลาเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังเช่นผลงานวิจัยของนวลฉวี (2553) พบว่า โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเปิดกว้างในการศึกษา โดยที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในเวลาใดก็ได้ตามความพร้อมและความสะดวกของนักศึกษาแต่ละคน เช่น นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ยังไม่ประกอบอาชีพ จะนิยมมาเรียนในภาคปกติ เพราะจะมีเวลาเรียนรู้และมีโอกาสในการฝึกทักษะ ประการณเพื่อให้เกิดความชำนาญได้มากกว่าภาคค่ำ เนื่องจากภาคค่ำมีเวลาเรียนน้อย ส่วนใหญ่นักศึกษาประกอบอาชีพแล้ว จะนิยมมาเรียนในภาคค่ำหลังจากเลิกงานแล้ว อาจเป็นเพราะเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ฝึกทักษะในงานที่ทำอยู่ให้มีความรู้ ความชำนาญยิ่งขึ้น หรือเพื่อนำไปประกอบอาชีพ เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับตัวเองและครอบครัว

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ จำนวน 1,330 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือผู้เข้าอบรม ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรระยะสั้น และใช้เวลาในการเรียน 80 ชั่วโมง ในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ทั้ง 10 ศูนย์ จำนวน 300 คน โดยคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากรางของเครซีและมอร์แกน จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และสุ่มแบบง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) การทดสอบความตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ด้วย IOC (Index of Item - Objective Congruence) โดยนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาพิจารณาในแต่ละข้อคำถาม และคัดเลือกค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่าเครื่องมือมีคุณภาพ และนำไปใช้ได้ ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องกันมีจำนวน 41 ข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.60-1.00

2) การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) หลังจากปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.805

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ 1) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม 2) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และแจกแบบสอบถามให้กับผู้เข้าอบรมในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครทั้ง 10 ศูนย์ 3) ขณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงลักษณะของแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ลดความผิดพลาดในการกรอกแบบสอบถาม แล้วส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลด้วยตนเอง และ 4) นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square)

5.1 สรุปผล

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 มีอายุประมาณ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.33 การศึกษาขั้นสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 สถานภาพโสด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 มีรายได้เดือนละประมาณ 10,001-20,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.67 ทราบข่าวในการสมัครเรียนจากเพื่อน จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.33 ส่วนใหญ่เลือกเรียนวันจันทร์-วันศุกร์ จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 72.33

5.1.2 ความพึงพอใจของผู้อบรมในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

5.1.2.1 ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน พบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นหลักสูตรที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เข้าอบรมเรียนอย่างมีความสุข ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ เนื้อหาของหลักสูตรมีความชัดเจน เหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.62) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันในยุค Thailand 4.0 ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.81)

5.1.2.2 ด้านผู้สอน พบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีทักษะ และมีความชำนาญในการสอน ด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี

($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์การสอนมาเป็นระยะเวลาสั้น ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้สอนใช้หนังสือและเอกสารประกอบการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.88)

5.1.2.3 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน พบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีสื่อและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือ ปริมาณวัสดุที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.76) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีจำนวนโต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าอบรม ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 1.06)

5.1.2.4 ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม พบว่า โดยรวม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีที่ตั้งที่มีความสะดวกในการเดินทาง ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการศึกษาให้กับผู้เข้าอบรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.80) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษาจัดให้มีการอำนวยความสะดวก โดยมีที่จอดรถอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.99)

5.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ ผลการวิจัย พบดังนี้

5.1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาชั้นสูงสุด มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.5 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.6 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำแนกตามด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน ด้านผู้สอน ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.7 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแหล่งข่าวในการสมัครเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.8 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านช่วงวันที่เลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

5.2.1.1 จากผลการศึกษา ผู้เข้าอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีอายุประมาณ 46 ปีขึ้นไป ดังนั้นศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร ควรจัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพที่มีความเหมาะสมกับผู้หญิง และสอดคล้องกับช่วงวัย เพื่อให้การอบรมนั้นเกิดประโยชน์สูงสุด ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพได้

5.2.1.2 จากผลการศึกษา พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีทักษะ และมีความชำนาญในการสอน ด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี ดังนั้น ศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร ควรมีการพัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้รับความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น ฝึกอบรม ศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างจริงจัง ผู้บริหารกำหนดนโยบายให้ชัดเจนว่า ครูอาจารย์ทุกคนจะต้องผ่านการอบรม พัฒนาศักยภาพ พื้นฟูความรู้ และทักษะ นอกจากนี้ควรจัดทำแผนงานโครงการ กำหนดงบประมาณ ในการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ และศึกษาดูงาน เป็นประจำทุกปี

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรศึกษาตลาดแรงงาน ว่ามีความต้องการวิชาชีพใดมากนอกจากที่เปิดสอนอยู่แล้ว เพื่อจัดทำหลักสูตร และเปิดสอนตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

5.2.2.2 ควรทำการวิจัยเพื่อติดตามผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันศูนย์ฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร เพื่อการปรับปรุงการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

5.2.2.3 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการหรือความคิดเห็นของชุมชน ในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และสนองความต้องการของชุมชน

5.2.2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคม สอดคล้องกับท้องถิ่น และสถานประกอบการ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ทักษะ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพ

เอกสารอ้างอิง

- กนกกรส วงษ์เล็ก. 2551. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก. วิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2550. การปฏิรูปการศึกษาตลอดชีวิต: กรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์. กรุงเทพฯ : รั้งสีการพิมพ์. กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2550. การปฏิรูปการศึกษาตลอดชีวิต: กรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์, กรุงเทพฯ : รั้งสีการพิมพ์.
- กรมวิชาการ. 2559. คู่มือหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงแรงงาน. 2560. การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายของกระทรวงแรงงาน. กรุงเทพฯ : กลุ่มเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2553. การจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน. 2550. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษานอกระบบผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญาภักดิ์ สุตันทวงศ์. 2550. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.csjoy.com./story/net/tne.htm>.
- กิติพงษ์ รัตติพัฒน์. 2551. ปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- กิติมา ปรีดีดีลก. 2552. ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ธารนิการพิมพ์.
- ขวัญชัย สิงห์อ่อน. 2551. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในพื้นที่สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ขวัญพล แก่นท้าว. 2551. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียน บ้านพันท้าวดอนตู อำเภอนาทม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนมเขต 2. วิทยานิพนธ์บริหารการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม.
- ไข่มุก เลื่องสุนทร. 2553. การศึกษามโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับจำนวนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำพันธ์ ภาวรงค์. 2551. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนกับคุณภาพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- งานทะเบียน ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร. 2561. ระบบสมัครเรียนออนไลน์. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.bmatraining.ac.th/> เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2561.
- จิรศักดิ์ ภูพะกา. 2553. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาสายอาชีพตามหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตการศึกษา 5. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี.
- จเรวัฒน์ เทวรัตน์. 2555. พฤติกรรมและความต้องการของผู้สมัครเรียนในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นครศรีธรรมราช. งานวิจัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉันทนา บุญจริง. 2553. แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล. 2554. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถนอม นิมิตรักษ์. 2550. การเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามทรงคนะของผู้เรียน โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (กาญจนสิงหาสน์อุปถัมภ์). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ทวีวัฒน์ เปี่ยมระลึก. 2551. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของวิทยาลัยสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทวี ทวีชนม์. 2553. ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาชีพเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในเรื่อง เรือนจำและทัณฑสถาน. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิวากร เหล่าลือชา. 2554. กลยุทธ์การตลาดของสถาบันอาชีวศึกษาเอกชนที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชชัย บุญสวัสดิ์กุลชัย. 2552. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการ วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการ วิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นวลฉวี วิศาลศิริกุล. 2553. แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- นันทิชา น้อยสี. 2552. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยยายจิว อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตา การุญ. 2551. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิติวิทย์ บัวสรวง. 2554. ระบบการเรียนการสอนวิชาชีวพลศาสตร์ระยะสั้นผ่านวิดีโอออนไลน์ โดยใช้วิธีการเหมือนข้อมูล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- บุญธรรม กังเจริญ. 2553. รายงานสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานศึกษาในพื้นที่สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 5 ชลบุรี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://thaigoodview.com/library/teachershow/>.
- ประพิทย์ บุญสุข. 2551. พฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์สำหรับครูผู้สอนวิชาชีวของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปริยะดา สิงห์เรศร์. 2553. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในเรือนจำ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมดุชนิพนธ์ิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2555. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พฤตพิงษ์ สมรรถพันธุ์. 2550. ความพึงพอใจของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารจัดการในโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 1) สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พวงสุวรรณณ์ พันธุ์มะม่วง. 2551. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หน่วยฝึกอชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พันธ์เพ็ญ หีบเพชร. 2550. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนวิชาชีพระยะสั้น ตามทัศนะนักศึกษาผู้ใหญ่ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตภาคใต้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พุดกรอง พิพัฒรัตน์. 2557. การติดตามศึกษาคุณภาพผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ไพศาล สุขสำราญ. 2554. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นสาขาเครื่องประดับอัญมณี วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี ที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2553. ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรณนิสา คำสนาม. 2560. ทักษะคตินิเทศและปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มหาวิทยาลัยพะเยา: กรณีศึกษา 7 หลักสูตรวิชาชีพเปิดเสรีอาเซียนของนิสิต มหาวิทยาลัยพะเยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วราภรณ์ กรุดทอง. 2554. ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นด้านคหกรรมศาสตร์ (ศิลปประดิษฐ์) ของกลุ่มแม่บ้านสตรีจังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วิจิตร จินตเกษกรกรม. 2553. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วิลาวรรณ รพีพิศาล. 2550. การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: วิจิตรทัศนการ.
- ศศิวิมล ช่วยแก้ว. 2554. ความต้องการของเด็กและเยาวชนต่อการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สงวน เกตุปรารค์. 2556. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค Jigsaw. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนันท์ พิซพันธ์ไพศาล. 2552. ความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมโครงการส่งเสริมการจัดการที่ยั่งยืน. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. 2550. การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สมัย วีรัตน์. 2551. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. ม.ป.ป. **คู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อการบริหารจัดการ (MIS)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2560. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560- 2564)**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.opdo.go.th/> เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2560.
- ลีปนันท เกตุทัต. 2553. **ปฏิรูปการศึกษา: ครู ผู้บริหารการศึกษาและโลกาภิวัตน์**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุนทร เกิดสุข. 2553. **ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น** **โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา ผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อเนก ปิ่นแก้วน้อย. 2551. **สภาพการบริหารงานซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลแผนกวิชาช่างยนต์ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อรัญญา กิมภีระ. 2554. **การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- อารี สังข์ศิลป์ชัย. 2552. **คุณภาพชีวิตการทำงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- Alderfer, Clayton P. 1969. **Research in Education**. 5th ed. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Good. 1973. **Dictionary of Education**. (3rded) New York : Prentice-Hill.
- Herzberg, F. Mausner, B. and Snyderman, B B. 1959. **The Motivation to Work**. New York : John Wiley.
- Maslow, Abraham Harol. 1970. **Motivation and Personality**. New York : Harper and Row.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- Murray, Henry A. 1970. **Explorations in Personality**. New York : Harper and Row.
- Myers, R.C., & Davis, J.H. 1999. **The effect of the performance appraisal system on trust for management : A field quasi-experiment**. *Journal of Applied Psychology*. 80(4).
- Wolman, Benjamin B. 1973. **Dictionary of Behavioral Science**. London : Macmillan Press.

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
- ภาคผนวก ข ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
- ภาคผนวก ค ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์
- ภาคผนวก ง เครื่องมือการวิจัย
- ภาคผนวก จ ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ
- ภาคผนวก ฉ บรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ ศูนย์ฝึกอาชีพ
กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง
- ภาคผนวก ช ผลงานของผู้วิจัยและนักศึกษา

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๘๕๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมกรุงเทพมหานคร โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิษย์ สว่างสุข ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายคัมภีร์ พิศดาร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๕๕๙

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สุรศักดิ์ คงสวัสดิ์

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมกรุงเทพมหานคร โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายคัมภีร์ พิศดาร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๘๕๘

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน อธิการิณีโรงเรียนช่างตากุ้งคอนแวนท์

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมกรุงเทพมหานคร โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า อาจารย์บุรินทร์ภัทร ชวงค์ ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายคัมภีร์ พิศดาร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีสหวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๘๖๑

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์จอมขวัญ สุวรรณรักษ์

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมกรุงเทพมหานคร โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายคัมภีร์ พิศดาร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๘๖๐ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกลงเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมกรุงเทพมหานคร โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิหาร ติปัญญา ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับนายคัมภีร์ พิศดาร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางปิยะธิดา สี่หะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ข

ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๕๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนฝักอ่าชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง ๒)

ด้วย นายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำ
วิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพอีชีวะและสลัก
และงานใบตองดอกไม้สด โดยมี ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อพัฒนา
เครื่องมือวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตร
วิชาชีพอีชีวะและสลัก และงานใบตองดอกไม้สด กับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนฝักอ่าชีพกรุงเทพมหานคร วิชา
แกะสลัก จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่ ๕ - ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ โรงเรียนฝักอ่าชีพกรุงเทพมหานคร
(ดินแดง ๒) จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวิฒนกุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ภาคผนวก ค

ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๘

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตจตุจักร

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๕๑ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จตุจักร จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตบางกอกน้อย

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๒๘ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางกอกน้อย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางกะปิ

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๒๑ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางกะปิ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์
เรียน หัวหน้าศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๑๗ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตมีนบุรี

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๔๒ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (เขตมีนบุรี) หรือศูนย์ฝึกอาชีพจตุจักร ๒ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๕๐๐

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตลาดพร้าว

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๓๗ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตลาดพร้าว จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิศวกรรมยา

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๒๖ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิศวกรรมยา จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๒๐ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สอนลุ่มพินี้

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนาภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๓๕ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สอนลุ่มพินี้ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวิฒนกุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๓๔๙๙

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสะพานสูง

ด้วยนายคัมภีร์ พิศดาร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๐๕-๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ โดยมี ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายคัมภีร์ พิศดาร เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ กับกลุ่มนักเรียนศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ จำนวน ๒๓ คน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตสะพานสูง จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๕๕๘ ๙๖๒๕

ภาคผนวก ง

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพวิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้ : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงตัวเลือกเดียวเท่านั้น และกรุณากรอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี

2. 26-35 ปี

3. 36-45 ปี

4. 46 ปีขึ้นไป

3. การศึกษาขั้นสูงสุด

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ปริญญาตรี

3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพ

1. โสด

2. สมรส

3. หย่าร้าง

5. อาชีพ

1. นักเรียน/นักศึกษา

2. รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3. พนักงานบริษัทเอกชน

4. ธุรกิจส่วนตัว

5. รับจ้างทั่วไป

6. เกษตรกรรม

7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 10,000 บาท 2. 10,001 – 20,000 บาท
 3. 20,001 – 30,000 บาท 4. มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

7. ผู้เข้าอบรมทราบข่าวการรับสมัครเรียนจากแหล่งใด

1. เพื่อน 2. บิดามารดา/ญาติพี่น้อง
 3. ป้ายประกาศ 4. วิทยุ/โทรทัศน์
 5. ศูนย์ฝึกอาชีพ 6. เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร และเอกสาร เป็นต้น
 7. เว็บไซต์ 8. สื่อออนไลน์
 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. ช่วงวันที่ผู้เข้าอบรมเลือกเรียน

1. วันจันทร์-วันศุกร์ 2. วันเสาร์-วันอาทิตย์

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจทางด้านขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียว

- โดยกำหนดคะแนนให้ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน						
1.	เนื้อหาในหลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน					
2.	เนื้อหาของหลักสูตรมีความชัดเจน เหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์					
3.	หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันในยุค Thailand 4.0					
4.	หลักสูตรเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมมาก					
5.	เป็นหลักสูตรที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เข้าอบรมเรียนอย่างมีความสุข					

ข้อที่	ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตรและวิชาที่เปิดสอน (ต่อ)						
6.	เป็นหลักสูตรที่เมื่อเรียนจบการศึกษาแล้ว มีโอกาสเข้าทำงานในภาครัฐราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน หรือประกอบธุรกิจส่วนตัวได้					
7.	เนื้อหาที่วิชาที่ฝึกอบรมตรงกับความต้องการของผู้เข้าอบรม					
8.	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้โดยตรง					
9.	จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่วางไว้					
ด้านผู้สอน						
10.	ผู้สอนมีวุฒิการศึกษาที่ตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน					
11.	ผู้สอนคอยให้คำปรึกษา แนะนำเอาใจใส่ต่อการเรียนของผู้เข้าอบรม					
12.	ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์การสอนมาเป็นระยะเวลานาน					
13.	ผู้สอนมีทักษะ และมีความชำนาญในการสอนด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี					
14.	ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย และสามารถปรับวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
15.	ผู้สอนเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอก					
16.	ผู้สอนใช้หนังสือ และเอกสารประกอบการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสม					
17.	ผู้สอนมีการส่งเสริมกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนที่เหมาะสมทันสมัยในวิชาที่เรียนเพื่อฝึกปฏิบัติ					
18.	ผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เข้าอบรมได้มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นกลุ่ม					
19.	ผู้สอนมีการช่วยเหลือผู้เข้าอบรมที่เรียนช้าหรือมีปัญหาในการเรียน					
20.	ผู้สอนมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างผู้เข้าอบรม					

ข้อที่	ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน (ต่อ)						
21.	ผู้สอนมีการส่งเสริมและให้โอกาสผู้เข้าอบรมได้แสดงความสามารถ					
22.	ผู้สอนมีโอกาสรับการฝึกงานที่เหมาะสมตรงกับสายงานวิชาชีพ					
23.	ผู้สอนได้ปฏิบัติหน้าที่ได้ตรงต่อเวลา มีมนุษยสัมพันธ์ และมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี					
ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน						
24.	มีสื่อ และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอ					
25.	มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ที่มีปริมาณเพียงพอต่อผู้เข้าอบรม					
26.	จำนวนห้องในการปฏิบัติงานมีเพียงพอต่อการเรียนการสอน					
27.	มีสื่อการสอนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เข้าอบรม ช่วยทำให้เกิดทักษะในการเรียนรู้					
28.	มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัยอยู่เสมอ					
29.	มีจำนวนโต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าอบรม					
30.	ปริมาณวัสดุที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม						
31.	สถานศึกษามีที่ตั้งที่มีความสะดวกในการเดินทาง					
32.	สถานศึกษามีภูมิทัศน์ภายใน และภายนอกอาคาร ร่มรื่นและสวยงาม					
33.	สถานศึกษาจัดให้มีการอำนวยความสะดวก โดยมีที่จอดรถอย่างเพียงพอ					
34.	สถานศึกษามีห้องสุขาความสะอาดและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา					
35.	มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการศึกษาให้กับผู้เข้าอบรมอย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ภาคผนวก จ

ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ

คำถาม ตอนที่	ข้อ คำถาม ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	ปัจจัยส่วนบุคคล								
	1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	1.2	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	1.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	1.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	1.7	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	1.8	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2	ความพึงพอใจในการเข้าอบรมหลักสูตรวิชาชีพ วิชาแกะสลักและงานใบตองดอกไม้								
	2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
	2.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.11	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.13	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	2.14	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	2.15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.20	0	0	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้

คำถาม ตอนที่	ข้อ คำถาม ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	2.21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.22	0	+1	+1	+1	0	3	0.6	ใช้ได้
	2.23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.24	+1	0	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
	2.25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.26	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.29	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.31	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
	2.34	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
	2.35	+1	0	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ

บรรยายภาคการเก็บรวบรวมข้อมูล
ณ ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จตุจักร

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางกอกน้อย

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางกะปิ

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (เขตมีนบุรี) หรือศูนย์ฝึกอาชีพจตุจักร 2

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตลาดพร้าว

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดวรจรรยาवास

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร วัดธรรมมงคล

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร สวนลุมพินี

ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เขตสะพานสูง

ภาคผนวก ข

ผลงานของผู้วิจัยและนักศึกษา

ผลงานของผู้วิจัย

ผลงานของนักศึกษา

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายคัมภีร์ พิศดาร
วัน เดือน ปีเกิด 1 กุมภาพันธ์ 2527
ที่อยู่ปัจจุบัน 13 หมู่ 3 ตำบลตะพง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง 2100

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2551
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนระยองวิทยาคม	2546
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนระยองวิทยาคม	2543

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปีที่ทำงาน
วิทยากรวิชาจัดดอกไม้และการแกะสลัก	ศูนย์ฝึกออาชีพ กทม.	ปัจจุบัน
วิทยากรวิชาแกะสลักและงานใบตอง	ศูนย์ฝึกออาชีพ กทม.	ปัจจุบัน
วิทยากรจัดดอกไม้และการแกะสลัก	โรงเรียน มหาวิทยาลัย และศูนย์ฝึกออาชีพ กทม.	2551-2556
ช่างจัดดอกไม้	ร้าน Magic Wedding	2549-2556